

P.Z.E. br. 342

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/26-01/89

URBROJ: 65-26-2

Zagreb, 11. rujna 2026.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 10. rujna 2026. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njenoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija dr. sc. Tomislava Čorića, državne tajnike dr. sc. Terezu Rogić Lugarić, Stipu Župana i Mateja Bulu, ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu, ravnatelja Carinske uprave Marija Demirovića i glavnu državnu rizničarku Danijelu Stepić.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/26-01/52
URBROJ: 50301-05/31-26-8

Zagreb, 10. rujna 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njenoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija dr. sc. Tomislava Čorića, državne tajnike dr. sc. Terezu Rogić Lugarić, Stipu Župana i Mateja Bulu, ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu, ravnatelja Carinske uprave Marija Demirovića i glavnu državnu rizničarku Danijelu Stepić.

mr. sc. Andrej Plenković

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

a) Ocjena stanja

Republika Hrvatska postala je 1. srpnja 2013. država članica Europske unije te je zbog usklađivanja propisa na području oporezivanja porezom na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: PDV) donesen novi Zakon o porezu na dodanu vrijednost koji je stupio na snagu 1. srpnja 2013., a objavljen je u „Narodnim novinama“, broj 73/13. Zakon je usklađen s direktivama koje uređuju oporezivanje PDV-om.

Sustav oporezivanja PDV-om temelji se na primjeni opće stope PDV-a 25%, dvije snižene stope 5% i 13% i stopi 0%. Za upis u registar obveznika PDV-a primjenjuje se prag u iznosu od 60.000,00 eura koji obuhvaća vrijednost oporezivih isporuka dobara ili usluga u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 115/16.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2017. propisana je:

- preraspodjela između stope PDV-a od 25% i 13% na određena dobra i usluge.

Nadalje propisane su odredbe koje su stupile na snagu 1. siječnja 2018., a odnose se na:

- omogućavanje odbitka 50% pretporeza za nabavu ili najam osobnih automobila i drugih sredstava za osobni prijevoz čija vrijednost ne prelazi 400.000,00 kuna uključujući nabavu svih dobara i usluga u vezi s tim dobrima
- povećanje praga za ulazak u sustav PDV-a na 300.000,00 kuna
- primjenu obračunske kategorije PDV-a pri uvozu dobara (određenih strojeva i opreme).

Također, propisane su i odredbe koje su stupile na snagu 1. siječnja 2019., a odnose se na oporezivanje vrijednosnih kupona u skladu s Direktivom Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 1.7.2016.).

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 106/18.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2019. radi smanjenja regresivnog utjecaja PDV-a, propisano je:

- oporezivanje sniženom stopom PDV-a od 5% svih lijekova (receptnih i bezreceptnih) te isporuka knjiga i novina koje izlaze dnevno, neovisno o obliku u kojem se isporučuju
- proširenje primjene stope PDV-a od 13% na: sve novine i časopise koji izlaze periodično, neovisno o obliku u kojem se isporučuju, dječje pelene, isporuku živih životinja, isporuku

svježeg ili rashlađenog mesa i jestivih klaoničkih proizvoda, isporuku svježih ili rashlađenih kobasica i sličnih proizvoda od mesa, isporuku žive ribe te svježe ili rashlađene ribe, rakova, mekušaca i ostalih vodenih beskralježnjaka, isporuku svježeg ili rashlađenog povrća, korijena i gomolja, isporuku svježeg i suhog voća i orašastih plodova, isporuku svježih jaja peradi (u ljusci), te usluge i povezana autorska prava pisaca, skladatelja i umjetnika izvođača koji su članovi odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje obavljaju tu djelatnost prema posebnim propisima iz područja autorskog i srodnih prava te uz prethodno odobrenje tijela državne uprave nadležnog za intelektualno vlasništvo

- ukidanje vrijednosnog praga u iznosu od 400.000,00 kuna vezano za odbitak 50% pretporeza kod osobnih automobila
- upisivanje u registar obveznika PDV-a temeljem oporezivih isporuka u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini
- primjena prijenosa porezne obveze u tuzemstvu za isporuku betonskog čelika i željeza te proizvoda od betonskog čelika i željeza (armatura)
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017.) (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455).

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 121/19.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2020. propisano je:

- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama (SL L 311, 7.12.2018.),
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2019/475 od 18. veljače 2019. o izmjeni direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu uključivanja talijanske općine Campione d'Italia i talijanskih voda Luganskog jezera u carinsko područje Unije i teritorijalno područje primjene Direktive 2008/118/EZ (SL L 83, 25.3.2019.)
- smanjenje stope PDV-a na 13% za pripremanje i usluživanje jela i slastica u i izvan ugostiteljskog objekta prema posebnom propisu
- izjednačavanje primjene oslobođenja od plaćanja PDV-a za isporuke u okviru određenih djelatnosti od javnog interesa kada iste obavljaju osobe na koje nisu prenijete javne ovlasti
- povećanje praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama s 3 na 7,5 milijuna kuna.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 138/20.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2021. propisano je:

- daljnje usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2019/1995 od 21. studenoga 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu (SL L 310, 2.12.2019.)
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2019/2235 od 16. prosinca 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine u pogledu obrambenih napora unutar okvira Unije (SL L 336, 30.12.2019.)
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2020/1756 od 20. studenoga 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu identifikacije poreznih obveznika u Sjevernoj Irskoj (SL L 396, 25.11.2020.)
- povećanje praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama na 15 milijuna kuna

- proširenje mogućnosti primjene obračunske kategorije PDV-a pri uvozu.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 39/22.) koji je stupio na snagu 1. travnja 2022. propisano je:

- oporezivanje PDV-om po stopi od 5% isporuke prirodnog plina obavljene u razdoblju od 1. travnja 2022. do 31. ožujka 2023.
- smanjenje stope PDV-a s 25% i 13% na 5% za dječju hranu, jestiva ulja i masti, maslac i margarin, isporuku živih životinja, isporuku svježeg ili rashlađenog mesa i jestivih klaoničkih proizvoda, isporuku svježih ili rashlađenih kobasica i sličnih proizvoda od mesa, isporuku žive ribe te svježe ili rashlađene ribe, rakova, mekušaca i ostalih vodenih beskralježnjaka, isporuku svježeg ili rashlađenog povrća, korijena i gomolja, isporuku svježeg i suhog voća i orašastih plodova, isporuku svježih jaja peradi (u ljusci), sadnice i sjemenje, gnojiva i pesticide, hranu za životinje te ulaznice za koncerte, sportska i kulturna događanja
- proširenje primjene snižene stope PDV-a od 13% na prirodni plin i grijanje iz toplinskih stanica, ogrjevno drvo, pelet, briket i sječku te menstrualne potrepštine
- da podaci o tome da je porezni obveznik znao ili morao znati da sudjeluje u transakcijama čija je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a ne predstavljaju povredu porezne tajne.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 113/22.) koji je stupio na snagu 1. listopada 2022. propisano je:

- oporezivanje PDV-om po stopi od 5% isporuke grijanja iz toplinskih stanica uključujući naknade vezane uz tu isporuku te isporuke ogrjevnog drva, peleta, briketa i sječke, koje su obavljene u razdoblju od dana stupnja na snagu toga Zakona do 31. ožujka 2023.
- oporezivanje PDV-om po stopi 0% isporuke i ugradnje solarnih ploča na privatne stambene objekte, prostore za stanovanje te javne i druge zgrade koje se koriste za aktivnosti od javnog interesa te isporuka i ugradnja solarnih ploča u blizini takvih objekata, prostora i zgrada.

Također, provedena je i izmjena odredbi povezanih s kunom radi uvođenja eura, koje su stupile na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, odnosno 1. siječnja 2023.

Zakonom o izmjeni Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 33/23.) koji je stupio na snagu 1. travnja 2023. produljuje se primjena snižene stope PDV-a od 5% za isporuku prirodnog plina uključujući naknade vezane uz tu isporuku, grijanja iz toplinskih stanica uključujući naknade vezane uz tu isporuku te isporuke ogrjevnog drva, peleta, briketa i sječke do 31. ožujka 2024.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 114/23.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2024. propisano je:

- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2020/284 od 18. veljače 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu uvođenja određenih zahtjeva za pružatelje platnih usluga (SL L 62, 2.3.2020.) radi suzbijanja prekograničnih prijevara u vezi s PDV-om do kojih dolazi zbog izbjegavanja plaćanja obveze PDV-a od strane dijela poreznih obveznika koji obavljaju prekogranične isporuke
- izmjena odredbi o ispravku porezne osnovice
- izmjena odredbi kojima su propisani iznosi u eurima koji su izračunani uz primjenu općih pravila za preračunavanje i zaokruživanje iz Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 57/22. i 88/22. - ispravak, u daljnjem tekstu: Zakon o uvođenju eura).

Zakonom o izmjeni Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 35/24.) koji je stupio na snagu 1. travnja 2024. produljuje se primjena snižene stope PDV-a od 5% za isporuku prirodnog plina uključujući naknade vezane uz tu isporuku, grijanja iz toplinskih stanica uključujući naknade vezane uz tu isporuku te isporuke ogrjevnog drva, peleta, briketa i sječke do 31. ožujka 2025.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 152/24.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2025. propisano je:

- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2020/285 od 18. veljače 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu posebne odredbe za mala poduzeća i Uredbe (EU) br. 904/2010 u pogledu administrativne suradnje i razmjene informacija u svrhe praćenja ispravne primjene posebne odredbe za mala poduzeća (SL L 62, 2.3.2020.)
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2022/542 od 5. travnja 2022. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive (EU) 2020/285 u pogledu stopa poreza na dodanu vrijednost (SL L 107, 6.4.2022.) u dijelu odredbi o mjestu oporezivanja usluga i s tim povezanih izmjena, s učinkom od 1. siječnja 2025.
- povećanje praga za upis u registar obveznika PDV-a s 40.000,00 eura na 60.000,00 eura
- ukidanje uvjeta uzajamnosti pri povratu PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju sjedište na području Europske unije te
- omogućavanje odbitka pretporeza temeljem rješenja Porezne uprave.

Zakonom o izmjeni Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 52/25.) koji je stupio na snagu 30. ožujka 2025. produljuje se primjena snižene stope PDV-a od 5% za isporuku prirodnog plina uključujući naknade vezane uz tu isporuku, grijanja iz toplinskih stanica uključujući naknade vezane uz tu isporuku te isporuke ogrjevnog drva, peleta, briketa i sječke do 31. ožujka 2026.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 151/25.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2026. propisano je:

- ukidanje uvjeta o suglasnosti za prihvaćanje eRačuna za tuzemne isporuke između poreznih obveznika sa sjedištem u Republici Hrvatskoj
- pojednostavljenja administrativnih obveza kroz ukidanje Izvješća o obavljenim donacijama hrane (Obrazac DON-H), Knjige izlaznih računa (Obrazac I-RA) u papirnatom/elektroničkom obliku, posebne evidencije o prodanim dobrima kupcima u okviru putničkog prometa (Obrazac PDV-F), prijave o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze (Obrazac PPO) i posebne evidencije o primljenim računima (Obrazac U-RA)
- produljenje roka za podnošenje prijave PDV-a (Obrazac PDV), Zbirne prijave (Obrazac ZP), Prijave za stjecanje dobara i primljene usluge iz drugih država članica Europske unije (Obrazac PDV-S) i prijave isporuka dobara u druge države članice Europske unije prethodno uvezenih u okviru postupaka 42 i 63 (Obrazac – PZ 42 i 63).

Zakonom o izmjeni Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 32/26.) koji je stupio na snagu 30. ožujka 2026. produljuje se primjena snižene stope PDV-a od 5% za isporuku prirodnog plina uključujući naknade vezane uz tu isporuku, grijanja iz toplinskih stanica uključujući naknade vezane uz tu isporuku te isporuke ogrjevnog drva, peleta, briketa i sječke do 31. ožujka 2027.

Zakonom o dopuni Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 48/26.) koji je stupio na snagu 9. svibnja 2026. daje se ovlast Vladi Republike Hrvatske da u

svrhu stabilnosti tržišta, može na ograničeno vrijeme, u posebnim okolnostima, a osobito u slučaju poremećaja na tržištu energenata, a radi zaštite potrošača, regulacije tržišta ili zbog drugih opravdanih razloga, uredbom propisati visinu stope PDV-a na energente koji podliježu trošarinama prema propisima kojima se uređuju trošarine.

b) Pitanja koja se trebaju urediti ovim Zakonom

U skladu s obvezama preuzetim pristupanjem Republike Hrvatske u Europsku uniju, a radi implementiranja pravne stečevine Europske unije u nacionalno zakonodavstvo na području PDV-a, ovim izmjenama i dopunama Zakona predlaže se:

- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2025/516 od 11. ožujka 2025. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba, u dijelu odredbi o izmjenama Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2027. radi unapređenja i proširenja postojećih posebnih sustava One Stop Shop (OSS)/Import One-Stop Shop (IOSS).

Uz navedeni primarni cilj predlaže se i povećanje vrijednosne granice za poklone male vrijednosti koji se ne smatraju isporukom dobara uz naknadu na 100,00 eura uz preciziranje da se navedeni iznos odnosi na ukupnu vrijednost poklona danih istoj osobi tijekom jedne kalendarske godine.

c) Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Izvršit će se tehnička poboljšanja postojećih odredbi vezanih uz sustave One Stop Shop (u daljnjem tekstu: OSS) i Import One-Stop Shop (u daljnjem tekstu: IOSS) putem kojih poduzetnici na jednom mjestu mogu izvršiti prijavu i plaćanje PDV-a za usluge obavljene osobama koje nisu porezni obveznici i prodaju dobara na daljinu, za tzv. internetsku prodaju građanima u Europskoj uniji, na način da se:

- dorađuju odredbe radi pripreme za novi način prijavljivanja premještanja vlastitih dobara putem prilagođenog sustava OSS od 1. srpnja 2028., umjesto dosadašnjeg prijavljivanja putem Zbirne prijave
- internetske platforme smatraju prodavateljem i kada prodavatelji izvan Europske unije prodaju dobra kupcima koji nisu obvezni platiti PDV na stjecanje dobara unutar Europske unije
- dodatno usklađuju i preciziraju odredbe o povratu PDV-a za porezne obveznike koji koriste sustave OSS i IOSS.

Preciznije će se definirati prag od 10.000,00 eura za prodaju na daljinu unutar Europske unije kako bi se pojasnilo da taj prag obuhvaća samo prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije koja se obavlja iz države članice sjedišta poreznog obveznika.

Proširit će se sustav OSS na sve Business-to-Consumer (B2C) usluge koje pružatelji usluga izvan Europske unije obave u Europskoj uniji.

Propisat će se da obveznici koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja za male porezne obveznike ne mogu koristiti sustav IOSS.

Propisat će se da se isporuka električne energije, grijanja i hlađenja osobama koje nisu obvezne plaćati PDV na stjecanje dobara unutar Europske unije smatra prodajom dobara na daljinu unutar Europske unije do 30. lipnja 2028.

Procjenjuje se da predložene promjene neće imati učinak na državni proračun Republike Hrvatske obzirom da se njima izvršavaju tehnička poboljšanja postojećih odredbi o e-trgovini i sustavima OSS i IOSS.

Uz navedeno, povećat će se vrijednosna granica za poklone male vrijednosti koji se ne smatraju isporukom dobara uz naknadu s 22,00 eura na 100,00 eura uz preciziranje da se navedeni iznos odnosi na ukupnu vrijednost poklona danih istoj osobi tijekom jedne kalendarske godine. Kako se vrijednosna granica nije mijenjala od 2013. godine, njezino povećanje predstavlja prilagodbu gospodarskim okolnostima te se ne očekuje da će imati značajniji učinak na prihode državnog proračuna Republike Hrvatske.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Prijedloga zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST

Članak 1.

U Zakonu o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14., 115/16., 106/18., 121/19., 138/20., 39/22., 113/22., 33/23., 114/23., 35/24., 152/24., 52/25., 151/25., 32/26. i 48/26.), u članku 2. stavku 1. podstavku 15. briše se točka na kraju rečenice i dodaje podstavak 16. koji glasi:

„- Direktiva Vijeća (EU) 2025/516 od 11. ožujka 2025. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba (SL L, 2025/516, 25.3.2025.).“.

Članak 2.

U članku 7. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka isporukom dobara uz naknadu ne smatra se besplatno davanje uzoraka u razumnim količinama kupcima ili budućim kupcima i davanje poklona male vrijednosti koje obavi porezni obveznik u okviru obavljanja gospodarske djelatnosti. Poklonima male vrijednosti smatraju se pokloni čija ukupna vrijednost, dana istoj osobi tijekom jedne kalendarske godine, nije veća od 100,00 eura.“.

Članak 3.

Članak 7.a mijenja se i glasi:

„(1) Prijenos dobara koji obavlja porezni obveznik, a koja čine dio njegove poslovne imovine, u drugu državu članicu na temelju aranžmana za premještanje dobara ne smatra se isporukom dobara uz naknadu.

(2) U smislu ovoga članka aranžman za premještanje dobara postoji ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) porezni obveznik ili treća osoba za njegov račun do 30. lipnja 2028., uključujući taj dan otprema ili prevozi dobra u drugu državu članicu s namjerom da ta dobra u toj državi članici naknadno i nakon dolaska isporuči drugom poreznom obvezniku koji ima pravo preuzeti vlasništvo nad tim dobrima u skladu s postojećim dogovorom između oba porezna obveznika

b) porezni obveznik koji otprema ili prevozi dobra nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište niti stalnu poslovnu jedinicu u državi članici u koju se dobra otpremaju ili prevoze

c) porezni obveznik kojem je namijenjena isporuka dobara registriran je za potrebe PDV-a u državi članici u koju se dobra otpremaju ili prevoze te su njegov identitet i PDV identifikacijski broj koji mu je ta država članica dodijelila poznati poreznom obvezniku iz točke b) ovoga stavka u trenutku kada otprema ili prijevoz započinju i

d) porezni obveznik koji otprema ili prevozi dobra upisuje prijenos dobara u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona te u Zbimoj prijavi iz članka 88. ovoga Zakona navodi PDV

identifikacijski broj poreznog obveznika koji stječe dobra, a koji mu je dodijelila država članica u koju se dobra otpremaju ili prevoze.

(3) Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovoga članka te ako se prijenos obavlja u roku iz stavka 4. ovoga članka, u trenutku prijenosa prava raspolaganja dobrima u svojstvu vlasnika na poreznog obveznika iz stavka 2. točke c) ovoga članka primjenjuju se sljedeća pravila:

a) smatra se da je isporuku dobara u skladu s člankom 41. stavkom 1. točkom a) ovoga Zakona obavio porezni obveznik koji je sam otpremio ili prevezao dobra u državi članici iz koje su dobra otpremljena ili prevezena ili je to za njegov račun obavila treća osoba

b) smatra se da je stjecanje dobara unutar Europske unije obavio porezni obveznik kojem se ta dobra isporučuju u državi članici u koju su dobra otpremljena ili prevezena.

(4) Ako u roku od 12 mjeseci nakon dolaska dobara u državu članicu u koju su otpremljena ili prevezena dobra nisu isporučena poreznom obvezniku kojem su namijenjena sukladno stavku 2. točki c) i stavku 6. ovoga članka, a nije nastupila niti jedna okolnost iz stavka 7. ovoga članka, smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena na dan koji slijedi nakon isteka razdoblja od 12 mjeseci.

(5) Ne smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) pravo na raspolaganje dobrima nije preneseno, a ta su dobra vraćena u državu članicu iz koje su prevezena ili otpremljena, u roku iz stavka 4. ovoga članka i

b) porezni obveznik koji je otpremio ili prevezao dobra upisuje povrat dobara u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona.

(6) Ako se u roku iz stavka 4. ovoga članka porezni obveznik iz stavka 2. točke c) ovoga članka zamijeni drugim poreznim obveznikom, ne smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena u trenutku zamjene ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) ispunjeni su svi drugi primjenjivi uvjeti iz stavka 2. ovoga članka i

b) porezni obveznik iz stavka 2. točke b) ovoga članka upisao je zamjenu u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona.

(7) Ako u roku iz stavka 4. ovoga članka bilo koji uvjet iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nije ispunjen, smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena u trenutku u kojem taj uvjet više nije ispunjen. Ako se dobra isporučuju osobi koja nije porezni obveznik iz stavka 2. točke c) ili stavka 6. ovoga članka, smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni neposredno prije te isporuke. Ako se dobra otpremaju ili prevoze u državu koja nije država članica iz koje su izvorno premještena, smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni neposredno prije početka takve otpreme ili prijevoza. U slučaju uništenja, gubitka ili krađe dobara smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni na dan kada su dobra nestala ili su uništena ili, ako je nemoguće utvrditi taj dan, na dan kada je utvrđeno da su dobra uništena ili da nedostaju.”.

Članak 4.

U članku 7.b stavku 2. iza riječi: „sjedište unutar Europske unije“ dodaju se riječi: „poreznom obvezniku odnosno pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om na temelju članka 5. stavka 1. točaka a) i b) ovoga Zakona ili bilo kojoj drugoj“.

Članak 5.

U članku 26.a stavku 1. točka b) mijenja se i glasi:

„b) usluge se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u drugoj državi članici koja nije Republika Hrvatska ili se dobra otpremaju ili prevoze iz Republike Hrvatske u drugu državu članicu i“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Porezni obveznik koji obavlja isporuke koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1. ovoga članka može odabrati određivanje mjesta isporuke u skladu s člankom 13. stavkom 3. točkom a) i člankom 26. ovoga Zakona, što ga obvezuje na razdoblje od dvije kalendarske godine.“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Smatra se da su porezni obveznici koji su se prijavili za primjenu posebnog postupka oporezivanja iz članka 125.b ovoga Zakona iskoristili pravo izbora iz stavka 3. ovoga članka.“.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 6.

U članku 119.a iza riječi: „porezni obveznici“ zarez i riječi: „a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici“ brišu se.

Članak 7.

U članku 120. stavku 2. iza riječi: „uključujući“ dodaju se zarez i riječi: „ako postoje,“.

Članak 8.

U članku 124. stavku 1. iza riječi: „pretporeza“ dodaju se zarez i riječi: „u pogledu usluga obuhvaćenih posebnim postupkom oporezivanja,“.

Članak 9.

Iza članka 125.a dodaje se članak 125.aa koji glasi:

„Članak 125.aa

Isporuka plina putem sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili bilo koje mreže priključene na takav sustav te isporuke električne energije, grijanja ili hlađenja preko mreža za grijanje ili hlađenje, u skladu s uvjetima iz članka 15. stavaka 3. i 4. ovoga

Zakona, ako se te isporuke obavljaju poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om prema članku 5. stavku 1. točkama a) i b) ovoga Zakona ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik od strane poreznog obveznika koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu iz koje su obavljene isporuke, prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici u kojoj dobra podliježu PDV-u, smatra se za potrebe primjene članka 125.b ovoga Zakona prodajom dobara na daljinu unutar Europske unije do 30. lipnja 2028.“.

Članak 10.

U članku 125.g stavku 2. iza riječi: „drugoj državi članici“ dodaju se riječi: „te postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju sjedište na području Europske unije“.

Članak 11.

U članku 125.hb iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se na porezne obveznike koji primjenjuju posebni postupak iz članka 90. ovoga Zakona.“.

Članak 12.

U članku 125.he stavku 1. točki c) iza riječi: „pošte i“ dodaju se zarez i riječi: „ako postoje“,

U stavku 3. točki c) iza riječi: „pošte i“ dodaju se zarez i riječi: „ako postoje“,

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 13.

Ministar financija uskladit će Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 79/13., 85/13., 160/13., 35/14., 157/14., 130/15., 1/17., 41/17., 128/17., 1/19., 1/20., 1/21., 73/21., 41/22., 133/22., 43/23., 1/24., 39/24., 16/25., 68/25., 11/26. i 35/26.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 14.

Odredbe članka 7.a Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14., 115/16., 106/18., 121/19., 138/20., 39/22., 113/22., 33/23., 114/23., 35/24., 152/24., 52/25., 151/25., 32/26. i 48/26.) koji je izmijenjen člankom 3. ovoga Zakona prestaju važiti 30. lipnja 2029.

Članak 15.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. siječnja 2027.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Navodi se akt Europske unije, odnosno izmjena Direktive Vijeća 2006/112/EZ s čijim se odredbama Zakon usklađuje.

Uz članak 2.

Predlaže se povećanje vrijednosnog praga za poklone male vrijednosti koji se ne smatraju isporukom dobara uz naknadu s 22,00 eura na 100,00 eura uz preciziranje da se navedeni iznos odnosi na ukupnu vrijednost poklona danih istoj osobi tijekom jedne kalendarske godine, radi jasnijeg određivanja opsega primjene ove odredbe.

Uz članak 3.

Predlaže se da se prijenos dobara koji obavlja porezni obveznik, a koja čine dio njegove poslovne imovine, u drugu državu članicu na temelju aranžmana za premještanje dobara ne smatra isporukom dobara uz naknadu. S tim u vezi propisuju se uvjeti koji moraju biti ispunjeni da bi se mogao primijeniti aranžman za premještanje dobara, odnosno u kojim slučajevima isti nije moguće primijeniti.

Obzirom da se od 1. srpnja 2028. uvodi novi način prijavljivanja premještanja vlastitih dobara u druge države članice putem prilagođenog sustava OSS, umjesto dosadašnjeg prijavljivanja putem Zbirne prijave, predlaže se da se aranžman za premještanje dobara može primijeniti samo na dobra koja su otpremljena ili prevezena u drugu državu članicu najkasnije do 30. lipnja 2028. Na aranžmane započete do toga datuma nastaviti će se, sukladno završnim odredbama ovoga Zakona, primjenjivati postojeća pravila do 30. lipnja 2029. Nakon toga datuma premještanje vlastitih dobara prijavljivati će se putem sustava OSS u okviru posebnog postupka za premještanje vlastitih dobara.

Uz članak 4.

Predlaže se da se isporučiteljem smatra porezni obveznik, koji putem uporabe elektroničkog sučelja omogućuje isporuku dobara na daljinu unutar Europske unije od strane poreznog obveznika iz treće zemlje kada se dobra prodaju poreznom obvezniku odnosno pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om na temelju članka 5. stavka 1. točaka a) i b) Zakona ili bilo kojoj drugoj osobi. Dakle, proširuje se primjena sustava OSS na isporuke dobara unutar Europske unije na sve osobe koje ne plaćaju PDV na stjecanje dobara unutar Europske unije.

Uz članak 5.

Predlaže se zbog pojašnjenja da prag u iznosu od 10.000,00 eura, za porezne obveznike koji isporučuju dobra obuhvaćena člankom 13. stavkom 3. točkom a) Zakona i isporučuju usluge obuhvaćene člankom 26. Zakona (telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge), obuhvaća usluge koje se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u drugoj državi članici koja nije Republika Hrvatska i dobra koja otpremaju ili prevoze iz Republike Hrvatske u drugu državu članicu.

Predlaže se da je primjena navedenog praga opcionalna za porezne obveznike, odnosno porezni obveznici mogu odlučiti da neće primjenjivati propisani prag i da će se navedene isporuke oporezivati u državi članici potrošnje što ih obvezuje dvije kalendarske godine.

Također predlaže se da se smatra da su porezni obveznici koji su se prijavili za primjenu posebnog postupka oporezivanja iz članka 125.b Zakona, iskoristili pravo izbora, odnosno odlučili da neće primjenjivati taj prag od 10.000,00 eura.

Uz članak 6.

Predlaže se proširenje sustava OSS na sve B2C usluge koje pružatelji usluga izvan Europske unije obave u Europskoj uniji.

Uz članak 7.

Predlaže se da se u sustavu OSS, u okviru posebnog postupka oporezivanja za usluge koje obavljaju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije, podaci o internetskoj stranici navode u prijavi ako postoje.

Uz članak 8.

Predlaže se zbog pojašnjenja da porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja za usluge koje obavljaju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije nema pravo odbitka pretporeza u pogledu usluga obuhvaćenih tim posebnim postupkom, već ima pravo na povrat PDV-a prema odredbama članka 67. Zakona, odnosno članka 2. stavka 1. Trinaeste Direktive Vijeća 86/560/EEZ.

Uz članak 9.

Predlaže se da se isporuka plina putem sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili bilo koje mreže priključene na takav sustav te isporuke električne energije, grijanja ili hlađenja preko mreža za grijanje ili hlađenje, u skladu s uvjetima iz članka 15. stavaka 3. i 4. Zakona, ako se te isporuke obavljaju poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om prema članku 5. stavku 1. točkama a) i b) Zakona ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik od strane poreznog obveznika koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu iz koje su obavljene isporuke, prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici u kojoj dobra podliježu PDV-u, smatra za potrebe primjene članka 125.b Zakona, prodajom dobara na daljinu unutar Europske unije do 30. lipnja 2028.

Uz članak 10.

Predlaže se zbog pojašnjenja da porezni obveznik koji je Republiku Hrvatsku odabrao kao državu članicu prijave u sustav OSS, u državi članici potrošnje može zatražiti povrat PDV-a u skladu s postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima sa sjedištem u drugoj državi članici, odnosno postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju sjedište na području Europske unije.

Uz članak 11.

Predlaže se da posebni postupak oporezivanja za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja (IOSS) ne mogu primjenjivati porezni obveznici koji primjenjuju posebni postupak za male porezne obveznike (oslobođeni plaćanja PDV-a na isporuke koje obavljaju).

Uz članak 12.

Predlaže se da u okviru posebnog postupka oporezivanja za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja (IOSS), porezni obveznik odnosno posrednik moraju, prije početka primjene tog postupka, Poreznoj upravi dostaviti podatke o internetskoj stranici ako oni postoje.

Uz članak 13.

Predlaže se da će ministar financija uskladiti Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 79/13., 85/13., 160/13., 35/14., 157/14., 130/15., 1/17., 41/17., 128/17., 1/19.,

1/20., 1/21., 73/21., 41/22., 133/22., 43/23., 1/24., 39/24., 16/25., 68/25., 11/26. i 35/26.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Uz članak 14.

Predlaže se da članak 7.a važećeg Zakona o porezu na dodanu vrijednost koji je izmijenjen člankom 3. ovoga Zakona prestaje važiti 30. lipnja 2029. Nakon tog datuma aranžmani za premještanje dobara u potpunosti ukidaju.

Uz članak 15.

Ovim člankom propisuje se stupanje na snagu Zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 2.

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11. 12. 2006.),
- Direktiva Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. kojom se utvrđuju detaljna pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđen u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području države članice povrata nego u nekoj drugoj državi članici (SL L 44, 20. 2. 2009.),
- Trinaesta Direktiva Vijeća 86/560/EEZ od 17. studenoga 1986. o usklađivanju zakona država članica vezano za porez na promet – postupci za povrat poreza na dodanu vrijednost poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području Zajednice (SL L 326, 21. 11. 1986.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2018/912 od 22. lipnja 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu obveze poštovanja odredbe o najnižoj standardnoj stopi (SL L 162, 27. 6. 2018.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 1. 7. 2016.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29. 12. 2017.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2018/1713 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu stopa poreza na dodanu vrijednost koje se primjenjuju na knjige, novine i časopise (SL L 286, 14. 11. 2018.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama (SL L 311, 7. 12. 2018.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2019/475 od 18. veljače 2019. o izmjeni direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu uključivanja talijanske općine Campione d'Italia i talijanskih voda Luganskog jezera u carinsko područje Unije i teritorijalno područje primjene Direktive 2008/118/EZ (SL L 83, 25. 3. 2019.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2019/1995 od 21. studenoga 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu (SL L 310, 2. 12. 2019.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2019/2235 od 16. prosinca 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine u pogledu obrambenih napora unutar okvira Unije (SL L 336, 30. 12. 2019.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2020/1756 od 20. studenoga 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu identifikacije poreznih obveznika u Sjevernoj Irskoj (SL L 396, 25. 11. 2020.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2022/542 od 5. travnja 2022. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive (EU) 2020/285 u pogledu stopa poreza na dodanu vrijednost (SL L 107, 6. 4. 2022.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2020/284 od 18. veljače 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu uvođenja određenih zahtjeva za pružatelje platnih usluga (SL L 62, 2. 3. 2020.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2020/285 od 18. veljače 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu posebne odredbe za mala poduzeća

i Uredbe (EU) br. 904/2010 u pogledu administrativne suradnje i razmjene informacija u svrhe praćenja ispravne primjene posebne odredbe za mala poduzeća (SL L 62, 2.3.2020.).

V. OPOREZIVE TRANSAKCIJE

1. Isporuka dobara

Članak 7.

(1) „Isporuka dobara“ u smislu članka 4. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona je prijenos prava raspolaganja materijalnom imovinom u svojstvu vlasnika. Materijalnom imovinom smatra se isporuka električne energije, plina, grijanja, hlađenja i slično.

(2) Isporukom dobara u smislu stavka 1. ovoga članka također se smatra:

a) prijenos vlasništva nad imovinom uz nadoknadu po nalogu nadležnih državnih tijela ili u njihovo ime ili na temelju odredbi zakona,

b) stvarna predaja dobara na raspolaganje prema ugovoru o najmu dobara, odnosno o leasingu na određeno vrijeme ili o prodaji dobara uz odgodu plaćanja, koji određuje da se vlasništvo nad tim dobrima stječe najkasnije nakon plaćanja zadnjeg obroka,

c) prijenos dobara na temelju ugovora prema kojem se plaća provizija za kupnju ili prodaju.

(3) Isporukom dobara uz naknadu smatra se korištenje dobara koja čine dio poslovne imovine poreznog obveznika za njegove privatne potrebe ili za privatne potrebe njegovih zaposlenika, ako raspolazu njima bez naknade ili ih općenito koriste u druge svrhe osim za potrebe obavljanja djelatnosti poreznog obveznika, a za ta je dobra ili njihove dijelove u cijelosti ili djelomično odbijen pretporez.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka isporukom dobara uz naknadu ne smatra se besplatno davanje uzoraka u razumnim količinama kupcima ili budućim kupcima i davanje poklona male vrijednosti koje obavi porezni obveznik u okviru obavljanja gospodarske djelatnosti, uz uvjet da se daju povremeno i ne istim osobama. Poklonima male vrijednosti smatraju se pokloni čija vrijednost nije veća od 22,00 eura.

(5) Isporukom dobara uz naknadu smatra se premještanje dobara koja su dio poslovne imovine poreznog obveznika koja je za potrebe svojeg poslovanja otpremio ili prevezao sam porezni obveznik ili druga osoba za njegov račun u drugu državu članicu.

(6) Premještanjem dobara unutar Europske unije u smislu stavka 5. ovoga članka ne smatra se otprema ili prijevoz dobara u svrhu bilo kojeg od navedenih slučajeva:

a) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik na području države članice u kojoj završava otprema ili prijevoz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavaka 3. točke a). ovoga Zakona,

b) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik na brodu, u zrakoplovu ili vlaku prema odredbama članka 14. ovoga Zakona,

c) za isporuku tih dobara koja je oslobođena plaćanja PDV-a prema članku 41. stavku 1. te člancima 45., 46., 47. i 48. ovoga Zakona,

d) za obavljanje usluge procjene vrijednosti dobara ili rada na tim dobrima poreznom obvezniku u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz dobara završavaju, pod uvjetom da se dobra nakon obavljanja usluge procjene ili rada na njima vrte istom poreznom obvezniku u tuzemstvo,

e) za privremeno korištenje dobara u svrhu obavljanja usluga u drugoj državi članici u kojoj završava prijevoz ili otprema tih dobara, kada te usluge obavlja porezni obveznik koji ima sjedište u tuzemstvu,

f) za privremeno korištenje dobara u razdoblju koje nije dulje od 24 mjeseca, unutar područja druge države članice u kojoj bi uvoz istih dobara s područja treće zemlje, s ciljem njihovog privremenog korištenja, bio obuhvaćen postupkom privremenog uvoza s potpunim oslobođenjem od plaćanja uvoznih carina,

g) za isporuku plina putem sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili bilo koje mreže priključene na takav sustav, za isporuku električne energije, grijanja ili hlađenja preko mreže za grijanje ili hlađenje, pod uvjetima iz članka 15. ovoga Zakona,

h) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik, u svrhu njihovog sastavljanja ili postavljanja koje obavi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, u državu članicu u kojoj završava otprema ili prijevoz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavka 4. ovoga Zakona.

(7) Ako neki od navedenih uvjeta iz stavka 6. ovoga članka više nije ispunjen, smatra se da su dobra premještena u drugu državu članicu. U tom slučaju smatra se da su dobra premještena u trenutku kada taj uvjet više nije ispunjen.

(8) Isporukom dobara uz naknadu smatra se ako porezni obveznik ili njegov sljednik zadrži dobra nakon prestanka obavljanja gospodarske djelatnosti, a pri nabavi tih dobara PDV je u cijelosti ili djelomično odbijen.

(9) Kod prijenosa uz naknadu ili bez naknade, ili u obliku uloga u društvo, ukupne imovine ili njezinog dijela koji čini gospodarsku cjelinu na drugog poreznog obveznika (primatelja) smatra se da nije došlo do isporuke, a taj porezni obveznik smatra se pravnim sljednikom prenositelja.

(10) Ako primatelj iz stavka 9. ovoga članka koristi preuzetu imovinu u druge svrhe osim za one za koje ima pravo na odbitak pretporeza obavezan je obračunati i platiti PDV sukladno odredbama ovoga Zakona.

(11) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. „prodaja dobara na daljinu unutar Europske unije“ je isporuka dobara koju otprema ili prevozi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, uključujući kada isporučitelj neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi dobara, iz države članice koja nije država članica u kojoj otprema ili prijevoz dobara kupcu završava, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) isporuka dobara obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje dobara unutar Europske unije ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik i

b) isporučeno dobro nije novo prijevozno sredstvo niti dobro koje isporučitelj ili druga osoba za njegov račun sastavlja ili postavlja s ili bez probnog rada

2. „prodaja dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja“ je isporuka dobara koju otprema ili prevozi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, uključujući kada isporučitelj neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi dobara, iz trećeg područja ili treće zemlje kupcu u državi članici, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) isporuka dobara obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje dobara unutar Europske unije ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik i

b) isporučeno dobro nije novo prijevozno sredstvo niti dobro koje isporučitelj ili druga osoba za njegov račun sastavlja ili postavlja s ili bez probnog rada.

(12) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s obavljanjem isporuka dobara uz naknadu i bez naknade.

Članak 7.a

(1) Prijenos dobara koji obavlja porezni obveznik, a koja čine dio njegove poslovne imovine, u drugu državu članicu na temelju aranžmana za premještanje dobara ne smatra se isporukom dobara uz naknadu.

(2) U smislu ovoga članka aranžman za premještanje dobara postoji ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) porezni obveznik ili treća osoba za njegov račun otprema ili prevozi dobra u drugu državu članicu s namjerom da ta dobra u toj državi članici naknadno i nakon dolaska isporuči drugom poreznom obvezniku koji ima pravo preuzeti vlasništvo nad tim dobrima u skladu s postojećim dogovorom između oba porezna obveznika,

b) porezni obveznik koji otprema ili prevozi dobra nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište niti stalnu poslovnu jedinicu u državi članici u koju se dobra otpremaju ili prevoze,

c) porezni obveznik kojem je namijenjena isporuka dobara registriran je za potrebe PDV-a u državi članici u koju se dobra otpremaju ili prevoze te su njegov identitet i PDV identifikacijski broj koji mu je ta država članica dodijelila poznati poreznom obvezniku iz točke b) ovoga stavka u trenutku kada otprema ili prijevoz započinju i

d) porezni obveznik koji otprema ili prevozi dobra upisuje prijenos dobara u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona te u Zbirnoj prijavi iz članka 88. ovoga Zakona navodi PDV identifikacijski broj poreznog obveznika koji stječe dobra, a koji mu je dodijelila država članica u koju se dobra otpremaju ili prevoze.

(3) Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovoga članka te ako se prijenos obavlja u roku iz stavka 4. ovoga članka, u trenutku prijenosa prava raspolaganja dobrima u svojstvu vlasnika na poreznog obveznika iz stavka 2. točke c) ovoga članka primjenjuju se sljedeća pravila:

a) smatra se da je isporuku dobara u skladu s člankom 41. stavkom 1. točkom a) ovoga Zakona obavio porezni obveznik koji je sam otpremio ili prevezao dobra u državi članici iz koje su dobra otpremljena ili prevezena ili je to za njegov račun obavila treća osoba,

b) smatra se da je stjecanje dobara unutar Europske unije obavio porezni obveznik kojem se ta dobra isporučuju u državi članici u koju su dobra otpremljena ili prevezena.

(4) Ako u roku od 12 mjeseci nakon dolaska dobara u državu članicu u koju su otpremljena ili prevezena dobra nisu isporučena poreznom obvezniku kojem su namijenjena sukladno stavku 2. točki c) i stavku 6. ovoga članka, a nije nastupila niti jedna okolnost iz stavka 7. ovoga članka, smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena na dan koji slijedi nakon isteka razdoblja od 12 mjeseci.

(5) Ne smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) pravo na raspolaganje dobrima nije preneseno, a ta su dobra vraćena u državu članicu iz koje su prevezena ili otpremljena, u roku iz stavka 4. ovoga članka i

b) porezni obveznik koji je otpremio ili prevezao dobra upisuje povrat dobara u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona.

(6) Ako se u roku iz stavka 4. ovoga članka porezni obveznik iz stavka 2. točke c) ovoga članka zamijeni drugim poreznim obveznikom, ne smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena u trenutku zamjene ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) ispunjeni su svi drugi primjenjivi uvjeti iz stavka 2. ovoga članka i

b) porezni obveznik iz stavka 2. točke b) ovoga članka upisao je zamjenu u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona.

(7) Ako u roku iz stavka 4. ovoga članka bilo koji uvjet iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nije ispunjen, smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena u trenutku u kojem taj uvjet više nije ispunjen. Ako se dobra isporučuju osobi koja nije porezni obveznik iz stavka 2. točke c) ili stavka 6. ovoga članka, smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni neposredno prije te isporuke. Ako se dobra otpremaju ili prevoze u državu koja nije država članica iz koje su izvorno premještena, smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni neposredno prije početka takve otpreme ili prijevoza. U slučaju uništenja, gubitka ili krađe dobara smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni na dan kada su dobra nestala ili su uništena ili, ako je nemoguće utvrditi taj dan, na dan kada je utvrđeno da su dobra uništena ili da nedostaju.

Članak 7.b

(1) Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 150,00 eura, smatra se da je taj porezni obveznik isporučitelj.

(2) Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje isporuku dobara unutar Europske unije od strane poreznog obveznika koji nema sjedište unutar Europske unije osobi koja nije porezni obveznik, smatra se da je porezni obveznik koji omogućuje isporuku isporučitelj.

2.2.10. Prag za porezne obveznike koji isporučuju dobra obuhvaćena člankom 13. stavkom 3. točkom a) ovoga Zakona i isporučuju usluge obuhvaćene člankom 26. ovoga Zakona

Članak 26.a

(1) Članak 13. stavak 3. točka a) i članak 26. ovoga Zakona ne primjenjuju se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) isporučitelj ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj,
 - b) usluge se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u drugoj državi članici ili se dobra otpremaju ili prevoze u drugu državu članicu i
 - c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka iz točke b) ovoga stavka u tekućoj kalendarskoj godini nije veća od 10.000,00 eura te nije bila veća od navedenog iznosa tijekom prethodne kalendarske godine.
- (2) Ako se tijekom kalendarske godine prijeđe prag iz stavka 1. točke c) ovoga članka, od tog se trenutka primjenjuju članak 13. stavak 3. točka a) i članak 26. ovoga Zakona.
- (3) Porezni obveznik koji isporučuje dobra koja se nalaze na području Republike Hrvatske u trenutku kada počinje njihova otprema ili prijevoz ili koji obavlja telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge i ima sjedište u Republici Hrvatskoj te ispunjava uvjete iz stavka 1. ovoga članka može odabrati određivanje mjesta isporuke u skladu s člankom 13. stavkom 3. točkom a) i člankom 26. ovoga Zakona, što ga obvezuje na razdoblje od dvije kalendarske godine.
- (4) Ministar financija pravilnikom propisuje način praćenja jesu li ispunjeni uvjeti iz ovoga članka.

6.2.1. Primjena posebnog postupka

Članak 119.a

Posebni postupak oporezivanja za usluge primjenjuje se na usluge iz članaka 16. do 26. ovoga Zakona koje porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavi na području Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici.

6.2.2. Prijava Poreznoj upravi za primjenu posebnog postupka oporezivanja

Članak 120.

(1) Porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije, a koji za državu članicu prijave izabere Republiku Hrvatsku, mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti

početak i prestanak svoje djelatnosti kao poreznog obveznika ili promjenu djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja.

(2) U prijavi iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije mora navesti sljedeće podatke: ime i prezime (naziv), poštansku adresu, elektroničku adresu, uključujući internetske stranice, nacionalni porezni broj ako ga ima i izjavu da na području Europske unije nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište. Porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavještava Poreznu upravu o svim promjenama dostavljenih podataka.

(3) Poreznom obvezniku iz stavka 1. ovoga članka Porezna uprava dodjeljuje pojedinačni identifikacijski broj i o tome ga izvještuje elektroničkim putem.

6.2.6. Pravo na odbitak pretporeza

Članak 124.

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja, a koji nema sjedište u Europskoj uniji nema pravo na odbitak pretporeza prema odredbama članka 58. ovoga Zakona, odnosno članka 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka ima pravo na povrat PDV-a prema odredbama članka 67. ovoga Zakona, odnosno članka 2. stavka 1. Trinaeste Direktive Vijeća 86/560/EEZ.

(3) Ako se porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka registrirao za potrebe PDV-a u tuzemstvu s osnove obavljanja djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovim posebnim postupkom, ostvaruje pravo na odbitak PDV-a u vezi s oporezivanjem djelatnošću koja je obuhvaćena ovim posebnim postupkom u prijavi PDV-a iz članka 85. ovoga Zakona.

6.3. Posebni postupak oporezivanja za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, za isporuke dobara unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje isporučuju porezni obveznici sa sjedištem unutar Europske unije, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje

Članak 125.a

(1) U vezi s člancima 125.b do 125.h ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. „porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje“ je porezni obveznik koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, ali nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području države članice potrošnje,

2. „država članica prijave“ je država članica u kojoj porezni obveznik ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište, a ako nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, država članica u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu.

3. „država članica potrošnje“ je:

a) u slučaju obavljanja usluga, država članica za koju se smatra da se u njoj obavlja usluga u skladu s člancima 16. do 26. ovoga Zakona,

b) u slučaju prodaje dobara na daljinu unutar Europske unije, država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz dobara kupcu,

c) u slučaju da isporuke dobara obavlja porezni obveznik koji omogućuje te isporuke u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona pri čemu otprema ili prijevoz dobara počinje i završava u istoj državi članici, ta država članica.

(2) Ako porezni obveznik nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, ali u njoj ima više od jedne stalne poslovne jedinice, država članica prijave je država članica sa stalnom poslovnom jedinicom koju porezni obveznik navede kao državu u kojoj će primjenjivati posebni postupak oporezivanja, a ta ga odluka obvezuje na primjenu posebnog postupka oporezivanja u tekućoj kalendarskoj godini i tijekom sljedeće dvije kalendarske godine.

(3) Ako porezni obveznik nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište ili stalnu poslovnu jedinicu na području Europske unije, država članica prijave je država članica u kojoj započinje otprema ili prijevoz dobara. Ako otprema ili prijevoz dobara počinje u više država članica, porezni obveznik navodi koja je od tih država članica država članica prijave, a ta ga odluka obvezuje u tekućoj kalendarskoj godini i tijekom sljedeće dvije kalendarske godine.

6.3.6. Pravo na odbitak pretporeza Članak 125.g

(1) Porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona nema pravo na odbitak pretporeza u državi članici potrošnje.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka u državi članici potrošnje može zatražiti povrat PDV-a u skladu s postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima sa sjedištem u drugoj državi članici.

(3) Ako se porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona mora registrirati za potrebe PDV-a u državi članici potrošnje za isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom oporezivanja, ima pravo na odbitak pretporeza za isporuke obuhvaćene posebnim postupkom u prijavi PDV-a.

6.4.1. Primjena posebnog postupka Članak 125. hb

(1) Posebni postupak za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja mogu primjenjivati:

a) svi porezni obveznici sa sjedištem u Europskoj uniji koji prodaju dobra na daljinu uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja,

b) svi porezni obveznici, neovisno o tome imaju li sjedište u Europskoj uniji, koji prodaju dobra na daljinu uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja te koje zastupa posrednik sa sjedištem u Europskoj uniji,

c) svi porezni obveznici sa sjedištem u trećoj zemlji s kojom je Europska unija sklopila sporazum o uzajamnoj pomoći čije je područje primjene slično području primjene propisa kojim

se uređuje administrativna suradnja u području poreza i Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (preinaka) (SL L, 268, 12. 10. 2010.) te koji se bave prodajom dobara na daljinu iz te treće zemlje.

(2) Porezni obveznici iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju ovaj posebni postupak na svu svoju prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja.

(3) Porezni obveznik iz stavka 1. točke b) ovoga članka ne može istodobno imenovati više od jednog posrednika.

Članak 125.he

(1) Porezni obveznik koji ne imenuje posrednika mora Poreznoj upravi prije početka primjene posebnog postupka dostaviti sljedeće podatke:

- a) ime i prezime / naziv,
- b) adresu,
- c) adresu elektroničke pošte i internetske stranice,
- d) PDV identifikacijski broj ili nacionalni porezni broj.

(2) Posrednik mora Poreznoj upravi prije početka primjene posebnog postupka za račun poreznog obveznika dostaviti sljedeće podatke:

- a) ime i prezime / naziv,
- b) adresu,
- c) adresu elektroničke pošte,
- d) PDV identifikacijski broj.

(3) Posrednik mora Poreznoj upravi prije početka primjene posebnog postupka za svakog poreznog obveznika kojeg zastupa dostaviti sljedeće podatke:

- a) ime i prezime / naziv,
- b) adresu,
- c) adresu elektroničku pošte i internetske stranice,
- d) PDV identifikacijski broj ili nacionalni porezni broj,
- e) pojedinačni identifikacijski broj koji mu je dodijeljen u skladu s člankom 125.hf stavkom 2. ovoga Zakona.

(4) Svaki porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak ili ako je moguće njegov posrednik Poreznu upravu trebaju obavijestiti o svakoj promjeni dostavljenih podataka.

- PRILOZI**
- **Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa**
 - **Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**
 - **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

PRILOG 4.:			
OBRAZAC ISKAZA O PROCJENI UČINAKA PROPISA			
1.	OPĆE INFORMACIJE		
1.1.	Stručni nositelj:	Ministarstvo financija	
1.2.	Naziv propisa:	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost	
1.3.	Program rada Vlade Republike Hrvatske, akt strateškog planiranja ili reformska mjera:	Da/Ne: Ne	Naziv akta: Opis mjere:
1.4.	Plan usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije	Da/Ne: Da	Naziv pravne stečevine: Direktiva Vijeća (EU) 2025/516 od 11. ožujka 2025. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba, u dijelu odredbi o izmjenama Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2027.
2.	UTVRĐIVANJE PROBLEMA		
2.1.	Važeći Zakon o porezu na dodanu vrijednost usklađen je s Direktivom Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenog 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, stoga je potrebno daljnje usklađivanje s Direktivom Vijeća (EU) 2025/516 od 11. ožujka 2025. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba, u dijelu odredbi o izmjenama Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2027.		
2.2.	Izvor podataka:		
	Zakon o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14., 115/16., 106/18., 121/19., 138/20., 39/22., 113/22., 33/23., 114/23., 35/24., 152/24., 52/25., 151/25., 32/26 i 48/26.).		
3.	UTVRĐIVANJE POSEBNOG CILJA		
3.1.	Opis posebnog cilja		
	Cilj ovih zakonodavnih izmjena je: - tehničko poboljšanje postojećih odredbi vezanih uz sustave One Stop Shop (u daljnjem tekstu: OSS) i Import One-Stop Shop (u daljnjem tekstu: IOSS) putem kojih poduzetnici na jednom mjestu mogu izvršiti prijavu i plaćanje PDV-a za usluge obavljene osobama koje nisu porezni obveznici i prodaju dobara na daljinu, za tzv. internetsku prodaju građanima u Europskoj uniji - preciznije definiranje praga od 10.000,00 eura za prodaju na daljinu unutar Europske unije - proširenje sustava OSS-a na sve Business-to-Consumer (B2C) usluge koje pružatelji usluga izvan Europske unije obave u Europskoj uniji - propisivanje odredbe da obveznici koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja za male porezne obveznike ne mogu koristiti sustav IOSS - propisivanje odredbe da se isporuka električne energije, grijanja i hlađenja osobama koje nisu obvezne plaćati PDV na stjecanje dobara unutar Europske unije smatra prodajom dobara na daljinu unutar Europske unije do 30. lipnja 2028.		
3.2.	Opis svrhe propisa		
	Svrha propisa je usklađivanje s Direktivom Vijeća (EU) 2025/516 od 11. ožujka 2025. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba, u dijelu odredbi o izmjenama Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2027.		

	U osnovi se izmjenama izvršava tehničko poboljšanje postojećih odredbi vezanih uz sustave OSS/IOSS putem kojih poduzetnici na jednom mjestu mogu izvršiti prijavu i plaćanje PDV-a za usluge obavljene osobama koje nisu porezni obveznici i prodaju dobara na daljinu, za tzv. internetsku prodaju građanima u Europskoj uniji.	
3.3.	Razmotrena druga moguća normativna i nenormativna rješenja	
	Cilj koji se želi postići ostvaruje se isključivo normativnim rješenjem, budući da je potrebno mijenjati postojeće odredbe vezane uz sustave OSS i IOSS, uključujući odredbe o pragu od 10.000,00 eura za prodaju na daljinu unutar Europske unije i proširenju sustava OSS-a na sve B2C usluge koje pružatelji usluga izvan Europske unije obave u Europskoj uniji. Također, potrebno je propisati odredbu da obveznici koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja za male porezne obveznike ne mogu koristiti sustav IOSS te da se isporuka električne energije, grijanja i hlađenja osobama koje nisu obvezne plaćati PDV na stjecanje dobara unutar Europske unije smatra prodajom dobara na daljinu unutar Europske unije do 30. lipnja 2028. Navedeni ishod nije moguće postići nenormativnim rješenjem.	
3.4.	Izvor podataka:	
	Zakon o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14., 115/16., 106/18., 121/19., 138/20., 39/22., 113/22., 33/23., 114/23., 35/24., 152/24., 52/25., 151/25., 32/26 i 48/26.).	
4.	UTVRĐIVANJE UČINAKA I ADRESATA	
4.1.	Posebni cilj: Cilj izmjene Zakona o porezu na dodanu vrijednost je: - tehničko poboljšanje postojećih odredbi vezanih uz sustave OSS/IOSS putem kojih poduzetnici na jednom mjestu mogu izvršiti prijavu i plaćanje PDV-a za usluge obavljene osobama koje nisu porezni obveznici i prodaju dobara na daljinu, za tzv. internetsku prodaju građanima u Europskoj uniji - preciznije definiranje praga od 10.000,00 eura za prodaju na daljinu unutar Europske unije - proširenje sustava OSS-a na sve B2C usluge koje pružatelji usluga izvan Europske unije obave u Europskoj uniji - propisivanje odredbe da obveznici koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja za male porezne obveznike ne mogu koristiti sustav IOSS - propisivanje odredbe da se isporuka električne energije, grijanja i hlađenja osobama koje nisu obvezne plaćati PDV na stjecanje dobara unutar Europske unije smatra prodajom dobara na daljinu unutar Europske unije do 30. lipnja 2028.	
4.1.1.	Učinci na gospodarstvo:	Adresati:
	Ne postoje dostupni podaci na temelju kojih bi se mogao kvantificirati učinak predloženih izmjena na poslovanje poreznih obveznika, budući da se izmjenama prvenstveno pojašnjavaju i tehnički unapređuju postojeća pravila vezana uz sustave OSS/IOSS. Međutim, može se očekivati pozitivan učinak na konkurentnost gospodarstva kroz smanjenje pravne nesigurnosti i lakšu primjenu pravila za prekogranično pružanje usluga i prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije. Jasnije i preciznije odredbe mogu smanjiti	Poslovni subjekti mikro, mali, srednji i veliki poduzetnici (isporučitelji i korisnici) koji koriste posebne sustave OSS/IOSS za prijavu i plaćanje PDV-a za usluge obavljene osobama koje nisu porezni obveznici i prodaje dobara na daljinu.

	administrativno opterećenje povezano s ispunjavanjem poreznih obveza te doprinijeti učinkovitijem poslovanju poreznih obveznika koji koriste navedene sustave. Predložene izmjene ne stvaraju nove administrativne ili financijske obveze koje bi mogle negativno utjecati na tržišno natjecanje ili konkurentski položaj poduzetnika.	
4.1.2.	Učinci na održivi razvoj:	Adresati:
	Nisu utvrđeni učinci na održivi razvoj.	Nisu utvrđeni adresati.
4.1.3.	Učinci na socijalnu skrb:	Adresati:
	Nisu utvrđeni učinci na socijalnu skrb.	Nisu utvrđeni adresati.
4.1.4.	Učinci na zaštitu ljudskih prava:	Adresati:
	Nisu utvrđeni učinci na zaštitu ljudskih prava.	Nisu utvrđeni adresati.
4.1.5.	Učinci na druga područja:	Adresati:
	Nisu utvrđeni učinci na druga područja.	Nisu utvrđeni adresati.
5.	ANALIZA UTVRĐENIH UČINAKA I ADRESATA	
5.1.	Analiza učinaka i adresata u području gospodarstva:	
	Nije moguće kvantificirati učinak predloženih izmjena na poslovanje poreznih obveznika jer se njima prvenstveno pojašnjavaju i tehnički unaprjeđuju postojeća pravila vezana uz sustave OSS/IOSS. Međutim, očekuje se pozitivan učinak na konkurentnost gospodarstva jer će jasnija i preciznija pravila povećati pravnu sigurnost i olakšati primjenu poreznih propisa poreznim obveznicima koji posluju na tržištu Europske unije. Preciznije uređenje pojedinih odredbi, uključujući pravila za prodaju na daljinu i primjenu sustava OSS/IOSS, može doprinijeti smanjenju administrativnog opterećenja i lakšem ispunjavanju poreznih obveza. Predložene izmjene, kojima se pojašnjavaju i tehnički unaprjeđuju postojeća pravila, mogu olakšati poslovanje poreznih obveznika koji pružaju usluge ili prodaju dobra krajnjim potrošačima u drugim državama članicama Europske unije te mogu pozitivno utjecati na njihovu konkurentnost na unutarnjem tržištu. Ne očekuju se negativni učinci na tržišno natjecanje, ponudu i potražnju na tržištu niti stvaranje dodatnih prepreka poslovanju, već poboljšanje uvjeta za primjenu postojećih pravila.	
5.2.	Analiza učinaka i adresata u području održivog razvoja:	
	Nije utvrđen izravan učinak u području održivog razvoja.	
5.3.	Analiza učinaka i adresata u području socijalne skrbi:	
	Nije utvrđen izravan učinak u području socijalne skrbi.	
5.4.	Analiza učinaka i adresata u području zaštite ljudskih prava:	
	Nije utvrđen izravan učinak u području zaštite ljudskih prava.	
5.5.	Analiza učinaka i adresata u drugim područjima:	
	Nije utvrđen izravan učinak u drugim područjima.	
5.6.	Izvor podataka:	
	Zakon o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14., 115/16., 106/18., 121/19., 138/20., 39/22., 113/22., 33/23., 114/23., 35/24., 152/24., 52/25., 151/25., 32/26 i 48/26.).	
6.	SAVJETOVANJE I KONZULTACIJE	

6.1.	Savjetovanje sa zainteresiranom javnošću provedeno je putem središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanje s javnošću (e-Savjetovanje) objavom Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost i Obrasca iskaza o procjeni učinaka propisa, kao dva odvojena savjetovanja, u razdoblju od 31. srpnja 2026. do 30. kolovoza 2026. Tijekom savjetovanja sa zainteresiranom javnošću na Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost zaprimljeno je 11 komentara od kojih je pet primljeno na znanje, a šest nije prihvaćeno. Na Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa zaprimljena su dva komentara koja nisu prihvaćena. Izvješće o provedenom savjetovanju objavljeno je na portalu e-Savjetovanja.	
6.2.	Konzultacije: O Obrascu iskaza o procjeni učinaka propisa provedene su konzultacije s Uredom za zakonodavstvo Vlade Republike Hrvatske i nadležnim ministarstvima (Ministarstvo gospodarstva i Ministarstvo vanjskih i europskih poslova).	
7.	ZAKLJUČAK	
7.1.	Pozitivni učinci: Pojašnjenje postojećih pravila, kroz tehnička poboljšanja odredbi vezanih uz sustave OSS/IOSS, olakšat će poslovanje i dodatno ojačati pravnu sigurnost poreznih obveznika koji koriste spomenute sustave.	Negativni učinci: Procjenjuje se da predložene mjere neće imati negativne učinke.
7.2.	Zaključak o učincima koji će proisteci iz provedbe: Pojašnjenje postojećih pravila, kroz tehnička poboljšanja odredbi vezanih uz sustave OSS/IOSS, olakšat će poslovanje i dodatno ojačati pravnu sigurnost poreznih obveznika koji koriste spomenute sustave.	
8.	PRILOZI	
8.1	Nema priloga	
9.	OVJERA ČELNIKA STRUČNOG NOSITELJA	
	Potpis: potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske i ministar financija dr. sc. Tomislav Čorić Datum: 1. rujna 2026.	

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo financija
Svrha dokumenta	Izješćivanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost
Datum dokumenta	31. kolovoza 2026.
Verzija dokumenta	v.1
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	"/"
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo financija
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt	"/"
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Savjetovanje o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost provodilo se putem središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanje s javnošću https://esavjetovanja.gov.hr/Econ/10183 . Savjetovanje se provodilo u razdoblju od 31. srpnja 2026. do 30. kolovoza 2026.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Svoje primjedbe dostavili su: Mladen Skypala, Marko Jagodić, Američka gospodarska komora u

	Hrvatskoj, Denis Peloza i Hrvatska obrtnička komora.
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	Analiza dostavljenih primjedbi nalazi se u privitku ovog obrasca.
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove.

Izvješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

R.br	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
1.	MARKO JAGODIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST Predlažem da se ovim Zakonom o izmjenama i dopunama izmijeni i članak 38.a Zakona o porezu na dodanu vrijednost. OBRAZLOŽENJE Članak 38.a, dodan Zakonom o dopuni Zakona o porezu na dodanu vrijednost (NN 48/26), glasi: „Iznimno od članka 38. ovoga Zakona Vlada Republike Hrvatske, u svrhu stabilnosti tržišta, može na ograničeno vrijeme, u posebnim okolnostima, a osobito u slučaju poremećaja na tržištu energenata, a radi zaštite potrošača, regulacije tržišta ili zbog drugih opravdanih razloga, uredbom propisati visinu stope PDV-a na energente koji podliježu trošarinama prema propisima kojima se uređuju trošarine.” Odredba ima četiri nedostatka koje je moguće ukloniti bez ikakve promjene njezine svrhe. 1. NEMA MAKSIMALNOG TRAJANJA. Odredba kaže „na ograničeno vrijeme”, ali trajanje uredbe određuje sama Vlada. Za usporedbu, članak 88. stavak 1. Ustava ovlaštenje Vladi da uredbama uređuje pitanja iz djelokruga Sabora ograničava na najviše godinu dana, a stavak 3. propisuje prestanak važenja uredbe istekom te godine. 2. NEMA GRANICA STOPE. Odredba ne propisuje ni donju ni gornju granicu. Kako je formulirana — „propisati visinu stope PDV-a” — dopušta i povećanje stope, iako obrazloženje Zakona o dopuni govori isključivo o sniženoj stopi. 3. „ILI ZBOG DRUGIH OPRAVDANIH RAZLOGA” je otvorena klauzula koja obesmišljava sve prethodno nabrojane razloge. Uz to, pojam „posebne okolnosti” u normativnom tekstu nije definiran; definicija se navodi tek u obrazloženju, upućivanjem na članak 107.a Općeg poreznog zakona, a obrazloženje nije dio zakona. 4. NEMA OBVEZE IZVJEŠĆIVANJA NI OBRAZLAGANJA. Vlada nije dužna objaviti analizu na kojoj se uredba temelji niti o njoj izvijestiti Hrvatski sabor. Napominjem i sljedeće. Članak 107.a Općeg poreznog zakona, na koji se obrazloženje poziva, u stavku 5. taksativno nabroja što se za vrijeme posebnih okolnosti smije drukčije propisati: rokovi, plaćanje poreza na dodanu vrijednost pri uvozu te kod donacija, provedba mjera prisilne naplate, visina kamata te postupovne odredbe. Visina porezne stope nije na tom popisu, a provedbu tog članka prema stavku 8. propisuje pravilnik ministra financija, a ne uredba Vlade. Zakonodavac je, dakle, i u kriznim okolnostima 2020. precizno omeđio ovlast i nije obuhvatio stopu. Napominjem i da Hrvatski sabor u svakom godišnjem Zakonu o ovlasti Vlade Republike Hrvatske da uredbama uređuje pojedina pitanja iz djelokruga Hrvatskoga sabora — uključujući važeći, NN 146/25 — iz te ovlasti izrijekom izuzima „izmjene državnog proračuna i propisivanje poreza”. PRIJEDLOG IZMJENE Članak 38.a mijenja se i glasi:	Nije prihvaćen Članak 38.a nije predmet ovog Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

R.br	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
	„(1) Iznimno od članka 38. ovoga Zakona, Vlada Republike Hrvatske može uredbom propisati sniženu stopu PDV-a na energente koji podliježu trošarinama prema propisima kojima se uređuju trošarine, ako su nastupile posebne okolnosti iz članka 107.a stavka 1. Općeg poreznog zakona koje uzrokuju poremećaj na tržištu energenata. (2) Stopa propisana uredbom iz stavka 1. ovoga članka ne može biti viša od stope iz članka 38. stavka 1. ovoga Zakona. (3) Uredba iz stavka 1. ovoga članka donosi se najdulje na razdoblje od šest mjeseci i može se produljiti najviše jednom, s time da ukupno trajanje ne može biti dulje od dvanaest mjeseci. (4) Uredba iz stavka 1. ovoga članka mora se jednako primjenjivati na sve energente koji podliježu trošarinama. Ako se primjenjuje samo na pojedine vrste energenata, uredba mora sadržavati obrazloženje kriterija razlikovanja. (5) Uz uredbu iz stavka 1. ovoga članka Vlada Republike Hrvatske objavljuje obrazloženje s procjenom učinka na prihode državnog proračuna i na maloprodajne cijene energenata te o donesenoj uredbi izvješćuje Hrvatski sabor na prvoj sljedećoj sjednici.” Podredno, ako se ovaj prijedlog ne prihvati, predlažem brisanje članka 38.a.	
2.	AMERIČKA GOSPODARSKA KOMORA U HRVATSKOJ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST Ujednačavanje PDV tretmana na nabavu bezalkoholnih napitaka s PDV tretmanom konzumacije pitke vode Prema važećim propisima, troškovi nabave vode te toplih i hladnih bezalkoholnih napitaka koje poslodavac omogućuje zaposlenicima u poslovnim prostorima tijekom radnog vremena smatraju se porezno priznatim rashodima i nisu oporezivi primitak radnika. Ipak, prema tumačenju Ministarstva financija iz 2005. godine, pravo na odbitak pretporeza priznaje se samo za vodu, dok se za ostale napitke (npr. sokove) pretporez ne priznaje, iako se prema porezu na dohodak tretiraju jednako. AmCham predlaže usklađivanje PDV tretmana za sve takve napitke (osim alkoholnih) s tretmanom pitke vode, budući da se radi o troškovima nastalim u svrhu obavljanja djelatnosti, a ne osobne potrošnje zaposlenika. Osiguravanje napitaka unutar radnog prostora doprinosi osnovnim fiziološkim potrebama zaposlenika i potiče njihovu produktivnost. Stoga bi poslodavcima trebalo omogućiti odbitak pretporeza i za ostale tople i hladne bezalkoholne napitke.	Nije prihvaćen U skladu sa Zakonom o PDV-u i Direktivom 2006/112/EZ, pravo na odbitak pretporeza ne ovisi o tome smatra li se određena isporuka oporezivim primitkom po osnovi nesamostalnog rada, već o tome služe li dobra i usluge obavljanju oporezive djelatnosti poreznog obveznika. Osiguravanje vode zaposlenicima pod jednakim uvjetima može se smatrati neposredno povezanim s obavljanjem djelatnosti, budući da je riječ o osnovnoj životnoj potrebi. Takva povezanost ne postoji nužno kod drugih bezalkoholnih napitaka.
3.	AMERIČKA GOSPODARSKA KOMORA U HRVATSKOJ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST Uvođenje porezne olakšice kod privatnog korištenja službenih plug-in i električnih vozila Ako društvo posjeduje tzv. plug-in vozila (BEV i PHEV) ili električna vozila koja radnici koriste i u privatne svrhe, AmCham predlaže razmatranje mogućnosti da takva uporaba bude oslobođena plaćanja poreza na dohodak u naravi po uzoru na Republiku Sloveniju, Ujedinjeno Kraljevstvo te Kraljevinu Nizozemsku, da bi se i tako doprinijelo naporima smanjenja emisije CO2 i klimatskim ciljevima EU.	Nije prihvaćen Dio prijedloga odnosi se na porez na dohodak i porez na dobit, dok je predmet ovog savjetovanja Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost. Vezano uz prijedlog dodatnog poticanja nabave ekološki prihvatljivih vozila omogućavanjem punog odbitka pretporeza napominjemo da porezni obveznici mogu odbiti 50% PDV-a za nabavu ili najam osobnih automobila kojima se smatraju motorna vozila namijenjena za prijevoz osoba koja, osim sjedala za vozača, imaju najviše osam sjedala (motorna vozila kategorije M1) te nabavu svih dobara i usluga u vezi s navedenim osobnim automobilima. Odredbama Zakona o PDV-u nisu propisane posebne odredbe u vezi oporezivanja

R.br	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
	Također vođen primjerom susjedne Republike Slovenije, AmCham predlaže dodatno poticanje nabave ekološki prihvatljivih vozila kroz dopuštanje punog odbitka ulaznog PDV-a, te priznavanje svih troškova za potrebe poreza na dobit.	isporuke električnih automobila ili ostvarivanja prava na odbitak PDV-a pri nabavi električnih automobila, uz napomenu da niti Direktivom Vijeća 2006/112/EZ s kojom Zakon o PDV-u mora biti usklađen nisu propisane posebne odredbe o oporezivanju PDV-om električnih automobila
4.	AMERIČKA GOSPODARSKA KOMORA U HRVATSKOJ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST Zbrinjavanje i otpis imovine i sitnog inventara Postojeći propisi o PDV-u i gospodarenju otpadom nisu međusobno usklađeni. Prema Pravilniku o PDV-u, za porezno priznavanje otpisa zahtijeva se ovjerena dodatna dokumentacija s preciznim podacima o vrsti i količini imovine koja je predmet zbrinjavanja. Pravilnik i Zakon o gospodarenju otpadom takav zahtjev ne predviđaju. Društvo koje ne osigura potrebnu dokumentaciju za porezno priznavanje otpisa, dužno je uvećati oporezivu osnovicu poreza na dobit za trošak uvećan za PDV. U praksi to dovodi do problema jer ovlašteni sakupljači otpada nisu obvezni ovjeravati dokumentaciju u kojoj je specificirana imovina koja je predmet zbrinjavanja po vrsti i količini, već samo Prateći list. On sadrži ključni broj otpada i ukupnu količinu u kilogramima, ali ne i detaljan opis dugotrajne imovine koja je predmet zbrinjavanja. Porezni obveznik koji želi osigurati adekvatan dokaz o pravilnom zbrinjavanju imovine može zatražiti prisutnost službenika Porezne uprave. U tu svrhu dužan je u propisanom roku (minimalno 7 radnih dana prije dana u kojemu je dogovoreno zbrinjavanje) uputiti poziv referentu u Poreznoj upravi. U pozivu mora biti definiran datum i vrijeme zbrinjavanja i specifikacija robe koja je predmet zbrinjavanja. Službenik PU poziv upućuje Službi za nadzor (tijelo unutar Porezne uprave), a ona (prema dostavljenoj specifikaciji) odlučuje hoće li izaći na uvid. Pri tome poreznog obveznika ne obavještava o odlučenoj. Bez obzira na to jesu li službenici PU izvršili uvid pri zbrinjavanju robe, porezni obveznik mora poreznom referentu dostaviti Prateći list. Time je obveza Društva zadovoljena, a zbrinjavanje robe smatra se porezno priznatim troškom AmCham-ov prijedlog Prijedlog je uvesti usklađivanje propisa i, posljedično, obvezu ovlaštenih sakupljača otpada a koja se odnosi na zakonodavstvo Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost Zakon o porezu na dobit, Zakon i Pravilnik o gospodarenju otpadom. AmCham predlaže sljedeće: Usklađivanje propisa – izmjena Pravilnika o PDV-u na način da je za porezno priznavanje otpisa dovoljan Prateći list koji je ovjerio ovlašteni zbrinjatelj otpada, bez dodatne specifikacije količine i vrste imovine koja je predmet zbrinjavanja. Proširenje obveza ovlaštenih sakupljača otpada – izmjena Zakona i Pravilnika o gospodarenju otpadom na način da ovlašteni sakupljači otpada budu obvezni ovjeriti dodatnu specifikaciju imovine koja je predmet zbrinjavanja po vrsti i količini.	Nije prihvaćen Predloženo usklađenje odnosi se na izmjene Pravilnika o PDV-u, dok je predmet ovog savjetovanja Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost.
5.	AMERIČKA GOSPODARSKA KOMORA U HRVATSKOJ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST	Primljeno na znanje Porezna uprava kontinuirano radi na digitalizaciji, automatizaciji i pojednostavljenju poreznih postupaka. Broj i sadržaj obrazaca proizlaze iz opsega podataka potrebnih za pravilno utvrđivanje poreznih obveza, no

R.br	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
	Administrativne mjere za olakšanje poslovanja poduzetnika i Porezne uprave Poduzetnici često prigovaraju visokoj birokratiziranosti i brojnim administrativnim zahtjevima. AmCham podržava digitalizaciju i automatizaciju sustava Porezne uprave te ukidanje nepotrebnih obrazaca, što bi povećalo transparentnost i pojednostavilo procese uz smanjenje papirologije. AmCham se zalaže i za smanjenje broja obrazaca i pojednostavljenje preostalih, kao i za manje kodova u obrascima (npr. hrvatski PDV obrazac ima više od 20 polja, dok britanski ima 5-7). Bitno je nastaviti s mjerama koje poboljšavaju investicijsko okruženje pojednostavljivanjem poslovanja.	pri svakoj izmjeni propisa razmatraju se mogućnosti daljnjeg administrativnog rasterećenja i pojednostavnjenja poslovanja poreznih obveznika.
6.	DENIS PELOZA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI Opći komentar, drugi pokušaj dostave Prijedloga zakonodavcu na razmatranje izmjena i dopuna Zakona o porezu na dodanu vrijednost, unatoč okolnostima kako navedeno nije sastavni dio pitanja koja se trebaju urediti zakonom kroz ovo aktualno savjetovanje. Predlaže se procjena i mogućnost objektivne operativne primjene počevši od 01.01.2027. godine. Direktivom Vijeća (EU) 2022/542, izmijenjena je točka 18. Priloga III. Direktive o PDV-u, koja sada izričito dopušta državama članicama primjenu snižene stope na „usluge obrazovanja i osposobljavanja“ koje ne podliježu izuzeću. Nastavno na prethodna podnošenja prijedloga i poduzetim aktivnostima, te promjenom pravnog okvira i EU regulative u odnosu na prethodna razdoblja eSavjetovanja od strane sada neaktivnog UDRUŽENJA AUTO ŠKOLA PRI HRVATSKOJ GOSPODARSKOJ -KOMORI (HGK) U RAZDOBLJU 2017-2021, zbog članskih i organizacijskih promjena kod HGK Predlagatelj: Denis Pelozo, tadašnji dopredsjednik Udruženja, dostavlja: Nadnevak: Kolovoz, 2026. godine PRIMATELJ: MINISTARSTVO FINANCIJA REPUBLIKE HRVATSKE n/r Ministra financija* n/r Državnog tajnika* Katančićeva 5, 10000 Zagreb PREDMET: Prijedlog izmjena i dopuna Zakona o porezu na dodanu vrijednost i Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost – Prijedlog i priprema amandmna za uvođenje snižene stope od 13% na usluge osposobljavanja vozača (NKD 2025: Q 85.53.0) uz ugradnju protuinflacijskih mehanizama kontrole i ispravljanje tržišnih poremećaja	Nije prihvaćen Države članice mogu primjenjivati snižene stope na isporuke robe i usluga obuhvaćenih u najviše 24 točke navedene u Prilogu III. Direktive 2006/112/EZ. Navedenim prilogom nije propisana mogućnost primjene snižene stope PDV-a za djelatnost autoškola. Napominjemo da odredbe Zakona o porezu na dodanu vrijednost moraju biti usklađene s odredbama spomenute direktive te se ne mogu propisivati odredbe koje bi bile u suprotnosti s Direktivom Vijeća 2006/112/EZ. Skrećemo pažnju da je Direktivom Vijeća (EU) 2022/542 točka 18. Priloga III. Direktive 2006/112/EZ koju predlagatelj navodi izmijenjena i glasi: "18. pružanje usluga vezanih uz odvodnju otpadnih voda, čišćenje ulica, odvoz smeća i obradu ili recikliranje otpada, ako te usluge ne pružaju tijela iz članka 13.".

R.br	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
	I. NOMOTEHNIČKI TEKST AMANDMANA (ZAKON I PRAVILNIK) 1. Prijedlog interpolacije u Zakon o PDV-u U Zakonu o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16, 106/18, 121/19, 138/20, 39/22, 113/22, 33/23, 35/24, 152/24, 52/25 i 32/26), u članku 38. stavku 3. (koji propisuje isporuke na koje se primjenjuje snižena stopa od 13%), iza zadnje postojeće točke, dodaje se nova točka koja glasi: „[X.] usluge ostalog obrazovanja i osposobljavanja vozača unutar djelatnosti ovlaštenih autoškola (sukladno važećoj nacionalnoj klasifikaciji djelatnosti NKD 2025: Q 85.53.0).“ U sklopu Prijelaznih i završnih odredbi predmetnih Izmjena i dopuna Zakona o PDV-u, u svrhu zaštite krajnjih potrošača, predlaže se ugradnja obvezujućeg članka: Članak [Z] (Privremeni mehanizam kontrole) (1) Porezni obveznici koji obavljaju usluge iz članka 38. stavka 3. točke [X.] ovoga Zakona (autoškole) dužni su na dan stupanja na snagu ovoga Zakona (1. siječnja 2027. godine) uskladiti svoje maloprodajne cijene na način da se u potpunosti primijeni snižena stopa PDV-a od 13% na neto bazu cijena koje su bile na snazi na dan 1. rujna 2026. godine. (2) Izuzetno od stavka 1. ovoga članka, zadržavanje zatečene maloprodajne cijene (zamrzavanje cijene) dopušteno je isključivo ako se preračunata razlika neto vrijednosti u potpunosti preusmjeri u povećanje bruto plaća zaposlenika unutar te djelatnosti, o čemu je porezni obveznik dužan dostaviti dokaz (obrazac JOPPD) Poreznoj upravi u roku od 30 dana od isplate prve uvećane plaće. (3) Zabranjuje se neopravdano povećanje maloprodajnih cijena usluga iz stavka 1. ovoga članka u razdoblju od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. 2. Prijedlog interpolacije u Pravilnik o PDV-u U Pravilniku o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 79/13, ..., 35/26), u članku 47., iza zadnjeg postojećeg stavka dodaje se novi stavak koji osigurava operativnu provedivost na terenu i štiti pravo na odbitak pretporeza: „(X) Snižena stopa PDV-a od 13% iz članka 38. stavka 3. točke [X.] Zakona primjenjuje se na cjelovitu uslugu osposobljavanja kandidata za vozače (teorijski dio nastave, praktična obuka upravljanja vozilom i pripadajući ispitni satovi) koju provode autoškole ovlaštene sukladno propisima koji uređuju sigurnost prometa na cestama. Porezni obveznici koji obavljaju ove isporuke zadržavaju pravo na odbitak pretporeza za nabavu dobara i usluga koje služe za obavljanje navedene djelatnosti, sukladno općim odredbama članka 57. Zakona.“ II. DETALJNO OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA 1. Institucionalni kontinuitet i uklanjanje pravnih zapreka na razini EU Udruženje autoškola pri HGK u je u kontinuitetu od 2018. godine argumentirala nužnost poreznog rasterećenja ove radno intenzivne djelatnosti. Tijekom rasprava o ranijim krugovima porezne reforme, tadašnji potpredsjednik Vlade i ministar financija dr. sc. Zdravko Marić osobno je predlagateljima potvrdio	

R.br	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
	kako je prijedlog o snižavanju stope PDV-a za autoškole ekonomski utemeljen, stručno opravdan te društveno koristan. Međutim, opravdano izvršna vlast i Središnji ured Porezne uprave bili su primorani odbiti prijedlog isključivo zbog tadašnjih restriktivnih odredbi krovne europske legislative, što potvrđuju sljedeći akti: Službeni odgovor Središnjeg ureda Porezne uprave od 23. rujna 2019. godine (KLASA: 410-19/19-01/277, URBROJ: 513-07-21-01/19-2), u kojem stoji: „Dodatkom III Direktive 2006/112/EZ nije propisana mogućnost primjene snižene stope za djelatnost autoškola“ te se zaključuje kako se prijedlog ne može prihvatiti jer reforma stopa na razini EU tada još nije stupila na snagu. Službena očitovanja Ministarstva financija na e-Savjetovanjima iz kolovoza 2020. godine, u kojima se ponavlja stav da bi uvođenje stope od 13% u tom trenutku predstavljalo izravno kršenje zajedničke pravne stečevine EU. Danas, u 2026. godini, ta je jedina prepreka trajno uklonjena. Stupanjem na snagu Direktive Vijeća (EU) 2022/542, izmijenjena je točka 18. Priloga III. Direktive o PDV-u, koja sada izričito dopušta državama članicama primjenu snižene stope na „usluge obrazovanja i osposobljavanja“ koje ne podliježu izuzeću. Budući da je Zakonom o sigurnosti prometa na cestama (članak 200.) djelatnost ovlaštenih autoškola definirana kao djelatnost od općeg (javnog) interesa, Republika Hrvatska ima puni pravni legitimitet i slobodu za implementaciju ove mjere unutar nacionalnog zakonodavstva. 2. Ispravljanje dubokog tržišnog poremećaja i nelojalne konkurencije Trenutni porezni sustav generira tešku distorziju na mjerodavnom tržištu obrazovanja i osposobljavanja. Prema tumačenju članka 39. Zakona, pučkim otvorenim učilištima, javnim školama i srodnim ustanovama dopušteno je pružanje usluga početnog osposobljavanja i periodične izobrazbe profesionalnih vozača (npr. u sklopu stjecanja Koda 95 ili prekvalifikacija) bez obveze obračuna i plaćanja PDV-a. S druge strane, trgovačka društva i obrti koji obavljaju identičnu djelatnost, pod istim zakonodavnim i stručnim ulaznim kriterijima, obveznici su obračuna opće stope PDV-a od 25%. Time su privatni poduzetnici stavljeni u izrazito nepovoljan položaj, a za krajnjeg korisnika – građanina – usluga je u startu skuplja za četvrtinu vrijednosti, ovisno isključivo o pravnoj formi pravne osobe koja obuku provodi. Nova Direktiva 2022/542 (točka 18. Priloga III.) donesena je s izričitom namjerom da se državama članicama omogući premošćivanje tog jaza. Uvođenjem stope od 13% za ovlaštene pravne osobe licencirane autoškole, Ministarstvo financija amortizira ovaj dugogodišnji porezni poremećaj, ublažava nelojalnu konkurenciju i uspostavlja pravednije tržišne odnose. 3. Egzaktnost podataka: Sustavi Fiskalizacija 2.0, KLASUS i KPD Predlagatelj naglašava da Ministarstvo financija više nema potrebu za izradom paušalnih procjena o proračunskom učinku. Punom primjenom naprednih sustava Fiskalizacija 2.0, KLASUS-a i KPD-a (Klasifikacije proizvoda po djelatnostima) od početka ove godine, Porezna uprava posjeduje rentgenski uvid u svaku pojedinačnu vrstu usluge unutar sektora.	

R.br	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
	Budući da je sektor autoškola kapitalno intenzivan, na tržištu praktički ne postoje subjekti koji posluju izvan sustava PDV-a (ispod zakonskog praga), što znači da je obuhvat podataka u bazi stopostotan. Davanjem analitičkog naloga unutar sustava, država može u roku od nekoliko minuta izraditi preciznu matematičku simulaciju ukupnih agregiranih prihoda sektora (uključujući obveznu satnicu i prosjek dodatnih ispitnih sati od 1,2 do 1,8 po kandidatu) te izračunati točan fiskalni učinak na temelju ostvarenog prometa iz prvog polugodišta 2026. godine. Vizionarske najave predlagatelja iz 2019. godine – da će prirodni inflatorni ciklusi i rast osnovice u potpunosti anulirati nominalni minus u proračunu – danas su se pokazale točnima. Današnja osnovica pri stopi od 13% generira stabilniji nominalni priljev nego prijašnja osnovica s općom stopom. 4. Fiskalna održivost, proračunska neutralnost i sprječavanje poreznog duga Prijedlog svjesno i odgovorno izbjegava traženje najniže stope (5%) ili potpunog izuzeća od PDV-a (članak 39.). Djelatnost auto škola kako radno intenzivna djelatnost opterećena je značajnim, odnsono preteitim udjelom rada u prihodima i rashodima, te opterećena nižim ulaznim troškovima s općom stopom od 25% (nabava i leasing vozila, gorivo, održavanje, pneumatici). Kada bi država primijenila stopu od 5%, nesrazmjer ulaza (25%) i izlaza (5%) doveo bi auto škole u trajni potražni saldo (pretplatu), navedeno bi predstavljalo negativni efekt odnosno umanjili bi se planirani prihodi u proračun po osnovi obračunatog i plaćenog pdv po razdobljima. To bi rezultiralo neprekidnim zahtjevima za povrat poreza iz proračuna, administrativno bi opteretilo sustav i stvorilo porezne rizike na terenu. Stopa od 13% predstavlja ekonomski uravnoteženu zonu: Za proračun: Autoškole zadržavaju poziciju neto uplatitelja u proračun (uplaćuju pozitivnu razliku PDV-a, ali u održivom omjeru), čime se prihodi države minimalno korigiraju, a proračun ostaje zaštićen u uvjetima povećanih izdvajanja za socijalne i obrambene potrebe. Za struku: Čuva se neutralnost PDV-a kroz pravo na puni odbitak 25% pretporeza na sve ključne ulazne troškove i investicije, što osigurava likvidnost sektora. 5. Protuinflacijski učinak i zaštita standarda radnika (jednostavni Matematički modeli) Kako bi se u potpunosti eliminirao rizik od prelijevanja poreznog rasterećenja u neopravdani ekstraprofit poduzetnika, predlaže se ugradnja striktnih mehanizama kontrole kroz dva zakonski dopuštena scenarija, mjerena prema cjenovnom snapshotu na dan 1. rujna 2026. godine: SCENARIJ A (Izravno sniženje cijene za građane): Ako je zatečena cijena na dan 01.09.2026. iznosila 1.200 € neto + 25% PDV (300 €) = 1.500 €, stupanjem zakona na snagu 01.01.2027. cijena se korigira na 1.200 € neto + 13% PDV (156 €) = 1.356 €. Građani (primarno učenici i studenti) ostvaruju izravnu uštedu od 9,6%, a neto prihod autoškole ostaje nepromijenjen. SCENARIJ B (Zadržavanje maloprodajne cijene radi rasta plaća): Ako maloprodajna cijena ostane na 1.500 €, povratnom kalkulacijom uz stopu od 13% novi neto iznosi 1.327,44 €. Neto prihod raste za 10,62% (127,44 €). Ovaj scenarij je zakonski dopušten isključivo ako se cjelokupna razlika preusmjeri u povećanje bruto plaća instruktora i zaposlenika. Time se amortizira zakonski rast minimalne plaće za 2027. godinu bez podizanja	

R.br	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
	finalne cijene za građane, a država kroz porez na dohodak i doprinose vraća dio kolača u proračun. Usklađenost cjenika i namjensko trošenje sredstava kontrolirat će se digitalno (ukrštanjem baza fiskalizacije i JOPPD obrazaca) te pojačanim nadzorom Državnog inspektorata u prva tri mjeseca 2027. godine, uz propisane prekršajne odredbe. ZAKLJUČAK Uvođenjem stope od 13% na usluge auto škola, Vlada RH i Ministarstvo financija iskorištavaju legalan i odobren EU mehanizam, izjednačavaju ovaj sektor s ostalim radno intenzivnim i strateškim djelatnostima (poput ugostiteljstva), ispravljaju anomaliju nelojalne konkurencije s javnim učilištima, izravno štite kupovnu moć građana i podupiru rast plaća radnika, uz zadržavanje potpune kontrole i stabilnosti državnog proračuna. S poštovanjem, i hvala na pažnji Denis Peloza. Član uprave u pravnoj osobi NKD 85530 dopredsjednik Udruženja auto škola prih HGK u razdoblju 2017-2021	
7.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI a) Ocjena stanja Podržavamo tehnička poboljšanja OSS i IOSS sustava, ali smatramo da bi izmjene trebalo iskoristiti i za otklanjanje problema koji se pojavljuju u njihovoj praktičnoj primjeni. Posebno ističemo potrebu za jednostavnim i jasno dostupnim načinom ispravka već podnesenih OSS prijava. U praksi pogreška u prijavljenim iznosima, naknadno knjiženje, storno ili odobrenje može zahtijevati korekciju prethodno prijavljenih podataka, a postupak ispravka zapravo ne postoji kao kod redovnih PDV prijava (trenutno pogrešku u dostavljenom OSS obrascu za prvo tromjesjeće npr. možete ispraviti tako da korigirate iznose u drugom tromjesjeću. Time su zapravo pogrešni podaci za pola godine! Posebno je to problematično na prelasku godine). Ako je cilj OSS-a administrativno pojednostavljenje za poduzetnike koji posluju na području više država članica, smatramo da sustav mora omogućavati jednostavne, transparentne i tehnički provedive ispravke pogrešno prijavljenih podataka. Predlažemo stoga da se prilikom izmjena Zakona i pripadajućih provedbenih rješenja dodatno urede i postupci ispravka OSS/IOSS prijava, uz jasne upute poreznim obveznicima.	Primljeno na znanje Napominjemo da su u okviru ViDA paketa na razini Europske unije predviđene izmjene OSS/IOSS sustava koje uključuju i doradu pravila za ispravak prijava. Predložena rješenja omogućit će ispravak prijave prije isteka roka za podnošenje, dok će se naknadno utvrđene pogreške i dalje ispravljati putem kasnijih prijava. Primjena navedenih izmjena predviđena je od 1. srpnja 2028. godine, a odgovarajuće izmjene bit će preuzete i u odredbe Zakona o porezu na dodanu vrijednost u okviru usklađivanja nacionalnog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije.
8.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST Članak 2. Predlažemo svakako na stranicama Porezne uprave naknadno dodatno pojasniti prijelazna pravila za aranžmane započete do 30. lipnja 2028., osobito porezni tretman i način prijavljivanja dobara koja do prestanka primjene članka 7.a nisu isporučena namjeravanom stjecatelju niti vraćena. S obzirom na paralelnu primjenu postojećeg i novog OSS režima tijekom prijelaznog razdoblja, potrebno je osigurati jasno i nedvojbeno postupanje poreznih obveznika u praksi.	Primljeno na znanje Prijelazne odredbe uređene su prijedlogom zakona. Porezna uprava će, prema potrebi, kroz uobičajene oblike informiranja poreznih obveznika pružati dodatna pojašnjenja vezana uz njihovu primjenu, s ciljem osiguranja pravne sigurnosti te jedinstvene primjene propisa u praksi.

R.br	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
9.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST Članak 3. S obzirom na to da će tijekom prijelaznog razdoblja paralelno postojati postojeći aranžmani za premještanje dobara i novi OSS postupak, predlažemo pravodobno objaviti jasne praktične upute i primjere postupanja na stranicama Porezne uprave. Posebno je potrebno jasno definirati postupanje s aranžmanima započetima prije 30. lipnja 2028., njihovim izmjenama i završetkom tijekom prijelaznog razdoblja te obvezama evidentiranja i prijavljivanja, kako bi se izbjegle dvojbe oko toga primjenjuje li se u pojedinom slučaju postojeći ili novi sustav. Upute bi trebalo objaviti dovoljno prije početka primjene novog sustava kako bi porezni obveznici mogli pravodobno prilagoditi poslovne i računovodstvene procese.	Primljeno na znanje Prijelazne odredbe uređene su prijedlogom zakona. Porezna uprava će, prema potrebi, kroz uobičajene oblike informiranja poreznih obveznika pružati dodatna pojašnjenja vezana uz njihovu primjenu, s ciljem osiguranja pravne sigurnosti te ujednačene i pravilne primjene propisa u praksi.
10.	MLADEN SKYPALA PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST Članak 3. Potrebno je u propisima izbjegavati generalizacije koje nisu dovoljno precizne poput izraza: svi, drugi, bilo koji drugi, ostali, neki, bilo koji i slično. Zakon mora u dijelu definicije što je i kada oporezivo jasno definirati po kojim člancima se utvrđuje obveza. Ovdje nije jasno što točno znači izraz ili bilo kojoj drugoj. Radi li se o pravnoj osobi koja nije porezni obveznik ili bilo kojoj drugoj ili se radi o nečemu drugome?	Nije prihvaćen Prijedlog se ne prihvaća jer je za razumijevanje riječi koje se dodaju potrebno pročitati cijelu odredbu članka 7.b stavka 2. Zakona o PDV-u. Dodatno se napominje da se ovim člankom provodi usklađivanje članka 7.b stavka 2. Zakona o porezu na dodanu vrijednost s Direktivom Vijeća (EU) 2025/516.
11.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST Članak 4. S obzirom na to da se prijavom za primjenu OSS-a smatra da je porezni obveznik izvršio izbor oporezivanja u državi potrošnje, koji ga obvezuje dvije kalendarske godine, predlažemo da se poreznog obveznika prilikom prijave u OSS jasno upozori na ovu pravnu posljedicu (informatička poruka iz sustava). Navedeno je posebno važno za male porezne obveznike i poduzetnike koji nisu prešli prag od 10.000 eura, kako registracija u OSS ne bi proizvela dugoročnu poreznu posljedicu bez jasnog prethodnog upozorenja.	Primljeno na znanje Prijedlog će se uzeti u obzir prilikom budućih nadogradnji sustava.

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO FINACIJA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2026. godinu.

Rok: III. kvartal 2026.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 113:

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2025/516 od 11. ožujka 2025. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba (SL L, 2025/516, 25.3.2025)

32025L0516

- članak 2. stavci 3., 5., 6., 7. i 16. preuzeto: Zakon o porezu na dodanu vrijednost (NN br. 73/13, 148/13, 143/14, 115/16, 106/18, 121/19, 138/20, 39/22, 113/22, 33/23, 114/23, 35/24)

c) Ostali izvori prava Europske unije

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Stipe Župan

Državni tajnik i EU koordinator

U. Ž.

(potpis)

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica

(potpis)

(datum i pečat)

AM

AM

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2025/516 od 11. ožujka 2025. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

3. Uskladenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

Članak 1. Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od stupanja na snagu ove Direktive Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi: 1.u članak 143. umeće se sljedeći stavak: „1.a Za potrebe izuzeća predviđenog u stavku 1. točki (ca) ovog članka, Komisija donosi provedbeni akt radi uvođenja posebnih mjera za sprečavanje određenih oblika utaje ili izbjegavanja poreza, među ostalim, povezivanjem jedinstvenog broja pošiljke s odgovarajućim osobnim identifikacijskim brojem za PDV iz članka 369.q ove Direktive. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 5. Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*1). Komisiji pomaže Stalni odbor za administrativnu suradnju osnovan člankom 58. Uredbe (EU) br. 904/2010 (*2). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011. (*1) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije		Nije potrebno preuzimanje	Točka 1. se odnosi na EK, a točke 2.. i 3. su mogućnost
--	--	----------------------------------	--

(SL L 55, 28.2.2011., str. 13., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj)." (*2) Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj)."; 2.u članak 218. dodaje se sljedeći stavak: „Odstupajući od prvog stavka ovog članka države članice mogu, u skladu s uvjetima koje mogu utvrditi, zahtijevati od poreznih obveznika s poslovnim nastanom na njihovu državnom području da izdaju elektroničke račune za isporuke robe i usluga na njihovu državnom području, osim onih iz članka 262.” ; 3.u članak 232. dodaje se sljedeći stavak: „Odstupajući od prvog stavka ovog članka, države članice koje se koriste mogućnošću utvrđenoj u članku 218. drugom stavku mogu predvidjeti da upotreba elektroničkih računa koje izdaju porezni obveznici s poslovnim nastanom na njihovu državnom području ne podliježe pristanku primatelja s poslovnim nastanom na njihovu državnom području.”.			
--	--	--	--

Članak 2. Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2027. Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi: 1.članak 14.a zamjenjuje se sljedećim: „Članak 14.a 1. Kad porezni obveznik, upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija stvarna vrijednost ne prelazi 150 EUR, smatra se da je taj porezni obveznik sâm primio i isporučio tu robu.	Točka 1. Direktive Članak 3. U članku 7.b. stavku 2. iza riječi: „sjedište unutar Europske unije“ dodaju se riječi: „poreznom obvezniku odnosno pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om na temelju članka 5. stavka 1. točaka a) i b) ovoga Zakona ili bilo kojoj drugoj“.	U potpunosti preuzeto	
2. Kad porezni obveznik, upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje isporuku robe unutar Zajednice od strane poreznog obveznika koji nema poslovni nastan unutar Zajednice poreznom obvezniku odnosno pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a na temelju članka 3. stavka 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik, smatra se da je porezni obveznik	Točka 2. Direktive Članak 2. U članku 7.a stavku 2. točki a) iza riječi: „račun“ dodaju se riječi: „do 30. lipnja 2028., uključujući taj datum“. Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:	U potpunosti preuzeto	

koji omogućuje isporuku sâm primio i isporučio tu robu. Komisija do 1. srpnja 2027. Europskom parlamentu i Vijeću na temelju informacija zaprimljenih od država članica podnosi izvješće o procjeni funkcioniranja pravila o pretpostavljenom dobavljaču utvrđenog u prvom podstavku i, prema potrebi, podnosi zakonodavni prijedlog o njegovu daljnjem produljenju.” ; 2.članak 17.a mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 2. točka (a) zamjenjuje se sljedećim: „(a)porezni obveznik ili treća osoba za njegov račun do 30. lipnja 2028., uključujući taj datum, otprema ili prevozi robu u drugu državu članicu s namjerom da tu robu ondje u kasnijoj fazi i nakon dolaska isporuči drugom poreznom obvezniku koji ima pravo preuzeti vlasništvo nad tom robom u skladu s postojećim dogovorom između ta dva porezna obveznika;” ; (b)dodaje se sljedeći stavak:	„(8) Odredbe ovoga članka prestaju se primjenjivati 30. lipnja 2029.“.		
	Točka 3. Direktive	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o porezu na dodanu vrijednost (NN br. 73/13, 148/13,143/14, 115/16, 106/18, 121/19, 138/20, 39/22, 113/22, 33/23, 114/23, 35/24) članak/članci Naslov 2.2.10. iznad članka 26.a Zakona o PDV-u.
	Točka 4. Direktive Članak 4. U članku 26.a stavku 1. točka b) mijenja se i glasi: „b) usluge se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u drugoj državi članici koja nije Republika Hrvatska ili se dobra otpremaju ili prevoze iz	U potpunosti preuzeto	

„8. Ovaj se članak prestaje primjenjivati 30. lipnja 2029.” ; 3.u glavi V. poglavlju 3.a naslov se zamjenjuje sljedećim: „POGLAVLJE 3.a Prag za porezne obveznike koji isporučuju određenu robu obuhvaćenu člankom 33. točkom (a) i određene usluge obuhvaćene člankom 58. ” ; 4.članak 59.c mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim: „(b)usluge se isporučuju osobi koja nije porezni obveznik i koja ima poslovni nastan, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici koja nije ona iz točke (a) ili se roba otprema ili prevozi iz države članice iz točke (a) u drugu državu članicu; i” ; (b)stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:	Republike Hrvatske u drugu državu članicu i“. Stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Porezni obveznik koji obavlja isporuke koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1. ovoga članka može odabrati određivanje mjesta isporuke u skladu s člankom 13. stavkom 3. točkom a) i člankom 26. ovoga Zakona, što ga obvezuje na razdoblje od dvije kalendarske godine.“. Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi: „(4) Smatra se da su porezni obveznici koji su se prijavili za primjenu posebnog postupka oporezivanja iz članka 125.b ovoga Zakona iskoristili pravo izbora iz stavka 3. ovoga članka.”. Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.		
---	---	--	--

„3. Država članica iz stavka 1. točke (a) ovog članka dodjeljuje poreznim obveznicima koji obavljaju isporuke koje ispunjavaju uvjete iz tog stavka pravo odabrati da se mjesto isporuke odredi u skladu s člankom 33. točkom (a) i člankom 58., pri čemu se odluka o odabiru u svakom slučaju proteže na razdoblje od dvije kalendarske godine. Smatra se da su porezni obveznici registrirani za korištenje posebne odredbe predviđene u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 3. iskoristili pravo odabira iz prvog podstavka ovog stavka.” ; 5.članak 66. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 66. 1. Odstupajući od odredaba članka 63., 64. i 65., države članice mogu odrediti da obveza obračuna PDV-a za određene transakcije ili određene kategorije poreznih obveznika nastaje u jednom od sljedećih trenutaka: (a) najkasnije u trenutku izdavanja računa; (b) najkasnije u trenutku primitka plaćanja; (c) ako račun nije izdan, ili je izdan kasnije, unutar određenog razdoblja najkasnije do isteka roka za izdavanje računa koji je odredila država članica na temelju	Točka 5. Direktive	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o porezu na dodanu vrijednost (NN br. 73/13, 148/13,143/14, 115/16, 106/18, 121/19, 138/20, 39/22, 113/22, 33/23, 114/23, 35/24) članak/članci Članak 125.i i 125.j
	Točka 6. Direktive	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o porezu na dodanu vrijednost (NN br. 73/13, 148/13,143/14, 115/16, 106/18, 121/19, 138/20, 39/22, 113/22, 33/23, 114/23, 35/24) članak/članci Članak 125.i
	Točka 7. Direktive	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o porezu na dodanu vrijednost (NN br. 73/13, 148/13,143/14, 115/16, 106/18, 121/19, 138/20, 39/22, 113/22, 33/23, 114/23, 35/24) članak/članci Članak 125.i
	Točka 8. Direktive	Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje jer se odredba odnosi na izvješće koje je trebala izraditi EK

članka 222. drugog stavka ili, ako država članica nije odredila takav rok, unutar određenog razdoblja od datuma nastanka oporezivog događaja. 2. Odstupanje predviđeno u stavku 1. ne primjenjuje se na sljedeće isporuke: (a) isporuke usluga obuhvaćene posebnom odredbom utvrđenom u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 2. ako ih obavlja porezni obveznik kojem je dopušteno da se koristi tom posebnom odredbom u skladu s člankom 359.; (b) isporuke obuhvaćene posebnom odredbom utvrđenom u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 3. ako ih obavlja porezni obveznik kojem je dopušteno da se koristi tom posebnom odredbom u skladu s člankom 369.b; (c) isporuke usluga za koje PDV plaća kupac na temelju članka 196.; (d) isporuke ili prijenose robe iz članka 67. prvog stavka.” ; 6. u članku 167.a prvi stavak zamjenjuje se sljedećim: „Države članice mogu u okviru neobvezne odredbe propisati da pravo na odbitak za poreznog obveznika kojem je obveza obračuna PDV-a nastala isključivo u skladu	Točka 9. Direktive Članak 5. U članku 119.a iza riječi: „porezni obveznici“ zarez i riječi: „a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici“ brišu se.	U potpunosti preuzeto	
	Točka 10. Direktive Članak 6. U članku 120. stavku 2. iza riječi: „uključujući“ dodaju se zarez i riječi: „ako postoje,“.	U potpunosti preuzeto	
	Točka 11. Direktive Članak 7. U članku 124. stavku 1. iza riječi: „pretporeza“ dodaju se zarez i riječi: „u pogledu usluga	U potpunosti preuzeto	

s člankom 66. stavkom 1. točkom (b) bude odgođeno sve dok se dobavljaču ne plati PDV za robu ili usluge isporučene tom poreznom obvezniku.” ; 7.u članku 226. točka 7.a zamjenjuje se sljedećim:	obuhvaćenih posebnim postupkom oporezivanja,“.		
„7.aako obveza obračuna PDV-a nastaje u trenutku primitka plaćanja u skladu s člankom 66. stavkom 1. točkom (b), a pravo na odbitak nastaje u trenutku kad nastane obveza obračuna poreza koji se može odbiti, navod ,Gotovinski obračun”; 8. članak 237. briše se; 9.članak 359. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 359. Države članice dopuštaju svakom poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan unutar Zajednice i koji isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik da se koristi ovom posebnom odredbom. Ova posebna odredba primjenjuje se na sve usluge koje se isporučuju unutar Zajednice.” ; 10.u članku 361. stavku 1. točka (c) zamjenjuje se sljedećim: „(c)adresu elektroničke pošte, uključujući, ako postoje, internetske stranice;”	Točka 12. Direktive Članak 8. Iza članka 125.a dodaje se novi članak 125.aa koji glasi: „Članak 125.aa Isporuka plina putem sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili bilo koje mreže priključene na takav sustav te isporuke električne energije, grijanja ili hlađenja preko mreža za grijanje ili hlađenje, u skladu s uvjetima iz članka 15. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, ako se te isporuke obavljaju poreznom obvezniku ili pravnoj	U potpunosti preuzeto	

; 11.članak 368. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 368. Porezni obveznik koji nema poslovni nastan unutar Zajednice i koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može, u pogledu usluga obuhvaćenih ovom posebnom odredbom, odbiti PDV nastao u državama članicama potrošnje na temelju članka 168. ove Direktive. Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ, dotičnom poreznom obvezniku izvršava se povrat u skladu s tom direktivom. Članak 2. stavak 2. i članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrate koji se odnose na robu ili usluge upotrijebljene za isporuke usluga obuhvaćene ovom posebnom odredbom. Ako se porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom mora registrirati u državi članici za djelatnosti koje nisu njome obuhvaćene, on u prijavi PDV-a koja se podnosi na temelju članka 250. odbija PDV nastao u toj državi članici u pogledu njegovih oporezivih djelatnosti koje su obuhvaćene ovom posebnom odredbom.” ;	osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om prema članku 5. stavku 1. točkama a) i b) ovoga Zakona ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik od strane poreznog obveznika koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu iz koje su obavljene isporuke, prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici u kojoj dobra podliježu PDV-u, smatra se za potrebe primjene članka 125.b ovoga Zakona prodajom dobara na daljinu unutar Europske unije do 30. lipnja 2028.“.		
; 12.umeće se sljedeći članak:	Točka 13. Direktive Članak 9. U članku 125.g stavku 2. iza riječi: „drugoj državi članici“ dodaju se riječi: „te postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju sjedište na području Europske unije“.	U potpunosti preuzeto	

„Članak 369.aa Isporuka plina preko sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Zajednice ili bilo koje mreže priključene na takav sustav, isporuka električne energije ili isporuka energije za grijanje ili hlađenje preko mreža za grijanje ili hlađenje, u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 39., ako se te isporuke obavljaju poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu PDV-u na temelju članka 3. stavka 1. ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik od strane poreznog obveznika koji nema poslovni nastan u državi članici u kojoj roba podliježe PDV-u, smatra se, za potrebe primjene članka 369.b, prodajom robe na daljinu unutar Zajednice do 30. lipnja 2028.” ; 13.u članku 369.j prvi stavak zamjenjuje se sljedećim: „Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može, u pogledu svojih oporezivih djelatnosti obuhvaćenih ovom posebnom odredbom, odbiti PDV nastao u državama članicama potrošnje na temelju članka 168. ove Direktive. Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ te članku 2. točki 1., članku 3.	Točka 14. Direktive Članak 10. U članku 125.hb dodaje se novi stavak 4. koji glasi: „(4) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se na porezne obveznike koji primjenjuju posebni postupak iz članka 90. ovoga Zakona.“.	U potpunosti preuzeto	
	Točka 15. Direktive Članak 11. U članku 125.he stavku 1. točki c) iza riječi: „pošte i“ dodaju se zarez i riječi: „ako postoje,“. U stavku 3. točki c) iza riječi: „pošte i“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „ako postoje,“.	U potpunosti preuzeto	

i članku 8. stavku 1. točki (e) Direktive 2008/9/EZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s navedenim direktivama. Članak 2. stavak 2. i članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrate koji se odnose na robu ili usluge upotrijebljene za isporuke robe obuhvaćene ovom posebnom odredbom.” ; 14.u članku 369.m umeće se sljedeći stavak: „1.a Stavak 1. ovog članka ne primjenjuje se na porezne obveznike koji podliježu posebnoj odredbi predviđenoj u glavi XII. poglavlju 1. odjeljku 2.” ; 15.članak 369.p mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 1. točka (c) zamjenjuje se sljedećim: „(c)adresu elektroničke pošte i, ako postoje, internetske stranice;” ; (b)u stavku 3. točka (c) zamjenjuje se sljedećim: „(c)adresu elektroničke pošte i, ako postoje, internetske stranice;” ;	Točka 16. Direktive	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o porezu na dodanu vrijednost (NN br. 73/13, 148/13,143/14, 115/16, 106/18, 121/19, 138/20, 39/22, 113/22, 33/23, 114/23, 35/24) članak/članci Članak 125.hj
---	----------------------------	----------------------	---

16.u članku 369.w prvi stavak zamjenjuje se sljedećim: „Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može, u pogledu svojih oporezivih djelatnosti obuhvaćenih ovom posebnom odredbom, odbiti PDV nastao u državama članicama potrošnje na temelju članka 168. ove Direktive. Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ te članku 2. točki 1., članku 3. i članku 8. stavku 1. točki (e) Direktive 2008/9/EZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s navedenim direktivama. Članak 2. stavak 2. i članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrate koji se odnose na robu ili usluge upotrijebljene za isporuke robe obuhvaćene ovom posebnom odredbom.” ;			
Članak 3. Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. srpnja 2028. Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi: 1.umeće se sljedeći članak: „Članak 28.a		Nije potrebno preuzimanje	Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. srpnja 2028. preuzet će se kasnije Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost, a najkasnije do primjene izmijenjenih odredbi direktive.

1. Neovisno o članku 28., za poreznog obveznika koji upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo omogućuje isporuku, unutar Unije, usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja, to jest neprekinuto iznajmljivanje smještaja istoj osobi u trajanju od najviše 30 noćenja, ili usluga cestovnog prijevoza putnika smatra se da je sâm primio i isporučio te usluge osim ako je osoba koja je pružila te usluge učinila sljedeće: (a) poreznom obvezniku koji omogućuje isporuku dostavila svoj identifikacijski broj za PDV izdan u državi članici u kojoj se usluga isporučuje ili identifikacijski broj koji joj je dodijeljen u skladu s člankom 362. ili člankom 369.d; i (b) poreznom obvezniku koji omogućuje isporuku prijavila da će ona naplatiti PDV koji je potrebno platiti za tu isporuku usluge. 2. Za potrebe stavka 1. usluge cestovnog prijevoza putnika koje se obavljaju unutar Unije znači dio usluge koji se obavlja između dvije točke u Uniji. 3. Stavak 1. ovog članka ne primjenjuje se na isporuke obavljene u okviru posebne odredbe predviđene u glavi XII. poglavlju 3.			
---	--	--	--

4. Države članice mogu zahtijevati da porezni obveznik koji omogućuje isporuku iz stavka 1. potvrdi identifikacijski broj za PDV iz točke (a) tog stavka upotrebom odgovarajućih sredstava utvrđenih u skladu s nacionalnim pravom. 5. Neovisno o stavku 1. ovog članka, države članice mogu iz područja primjene tog stavka izuzeti isporuke usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja odnosno usluga cestovnog prijevoza putnika, ili oboje, koje su obavljene na njihovu državnom području u okviru posebne odredbe predviđene u glavi XII., poglavlju 1., odjeljku 2. 6. Ako je iskoristila mogućnost utvrđenu u stavku 5., država članica o tome obavješćuje Odbor za PDV. Komisija objavljuje iscrpan popis država članica koje su iskoristile tu mogućnost. 7. Komisija Vijeću do 1. srpnja 2033. podnosi izvješće o evaluaciji funkcioniranja ovog članka i primjene pravila o PDV-u na usluge posredovanja, uključujući učinak na funkcioniranje unutarnjeg tržišta i djelotvornost prikupljanja PDV-a. Komisija, ako se to smatra potrebnim, izrađuje odgovarajući zakonodavni prijedlog.” ;			
--	--	--	--

2.umeće se sljedeći članak: „Članak 46.a Mjesto isporuke usluge posredovanja koja se osobi koja nije porezni obveznik pruža upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo mjesto je u kojem se isporučuje osnovna transakcija u skladu s ovom Direktivom.” ; 3.članak 135. mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 2. iza prvog podstavka umeće se sljedeći podstavak: „Neovisno o prvom podstavku točki (a), smatra se da neprekinuto iznajmljivanje smještaja istoj osobi u trajanju od najviše 30 noćenja ima sličnu funkciju kao hotelski sektor podložno kriterijima, uvjetima i ograničenjima koje trebaju utvrditi države članice.” ; (b)dodaje se sljedeći stavak: „3. Države članice prije 1. srpnja 2028. dostavljaju Odboru za PDV tekst glavnih odredaba nacionalnog prava u kojima utvrđuju kriterije, uvjete i ograničenja iz stavka 2. drugog podstavka.			
---	--	--	--

Komisija do 31. prosinca 2028., na temelju informacija koje su dostavile države članice u skladu s prvim podstavkom ovog stavka, objavljuje sveobuhvatan popis kriterija, uvjeta i ograničenja koje su države članice utvrdile u vezi sa stavkom 2. drugim podstavkom.” ; 4.umeće se sljedeći članak: „Članak 136.b Ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio usluge u skladu s člankom 28.a, države članice izuzimaju isporuku tih usluga tom poreznom obvezniku.” ; 5.članak 138. mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak: „Prvi podstavak točka (b) ovog stavka ne primjenjuje se na prijenose prijavljene u okviru posebne odredbe predviđene u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5.” ; (b)u stavku 2. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:			
--	--	--	--

„(c) isporuku robe, koja se sastoji od prijenosa u drugu državu članicu, koja bi bila imala pravo na izuzeće na temelju stavka 1. i točaka (a) i (b) ovog stavka da je bila izvršena u ime drugog poreznog obveznika.” ; 6. umeće se sljedeći članak: „Članak 172.a Ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio usluge u skladu s člankom 28.a, te isporuke ne utječu na pravo tog poreznog obveznika na odbitak, neovisno o tome je li odbitak PDV-a moguć u pogledu tih isporuka.” ; 7. članak 194. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 194. 1. Ne dovodeći u pitanje članke 195. i 196., ako oporezivu isporuku robe ili usluga obavlja porezni obveznik koji nema poslovni nastan i nije identificiran u svrhu PDV-a putem pojedinačnog identifikacijskog broja za PDV iz članka 214. u državi članici u kojoj je potrebno platiti PDV, porezni obveznik odgovoran za plaćanje PDV-a osoba je kojoj se roba ili usluge isporučuju ako je ta			
---	--	--	--

osoba već identificirana u svrhu PDV-a u toj državi članici. Osim toga, ako oporezivu isporuku robe ili usluga obavlja porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici u kojoj je potrebno platiti PDV, države članice mogu, u skladu s uvjetima koje utvrde, odrediti da je osoba koja je odgovorna za plaćanje PDV-a osoba kojoj se isporučuju roba ili usluge. 2. Stavak 1. ovog članka ne primjenjuje se na isporuku robe koju obavlja oporezivi preprodavatelj definiran u članku 311. stavku 1. točki 5. ako roba podliježe plaćanju PDV-a u skladu s posebnim odredbama predviđenima u glavi XII. poglavlju 4. odjeljku 2.” ; 8.u članku 222. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim: „Za isporuke robe obavljene u skladu s uvjetima iz članka 138. ili za isporuke robe ili usluga za koje PDV plaća kupac na temelju članaka 194. i 196. račun se izdaje najkasnije petnaestog dana u mjesecu koji slijedi nakon mjeseca u kojem je nastupio oporezivi događaj.” ;			
--	--	--	--

9.u članku 226. točka 4. zamjenjuje se sljedećim: „4.identifikacijski broj za PDV kupca, iz članka 214., pod kojim je kupac primio isporuku robe ili usluga za koje taj kupac ima obvezu plaćanja PDV-a ili pod kojim je primio isporuku robe iz članka 138., osim ako se koristi posebna odredba predviđena u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5.” ; 10.članak 242.a mijenja se kako slijedi: (a)umeće se sljedeći stavak: „1.a Ako porezni obveznik upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo omogućuje isporuku, unutar Unije, usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili cestovnog prijevoza putnika, a ne smatra se da je taj porezni obveznik sam primio i isporučio te usluge na temelju članka 28.a, porezni obveznik koji omogućuje isporuku dužan je voditi evidenciju o tim isporukama. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima država članica u kojima su te isporuke oporezive omogućilo da provjere je li PDV pravilno obračunan.”			
--	--	--	--

; (b)stavak 2. zamjenjuje se sljedećim: „2. Evidencija iz stavaka 1. i 1.a predmetnim se državama članicama na zahtjev stavlja na raspolaganje u elektroničkom obliku. Države članice mogu i dalje zahtijevati da se evidencija iz stavaka 1. i 1.a redovito i sustavno dostavlja dok ne postane dostupan automatski pristup toj evidenciji. Ta se evidencija mora čuvati 10 godina počevši od isteka godine u kojoj je transakcija obavljena.” ; 11.umeće se sljedeći članak: „Članak 242.b Ako porezni obveznik prenosi robu u drugu državu članicu u skladu s člankom 17. stavkom 1. u ime drugog poreznog obveznika, porezni obveznik koji prenosi robu najkasnije pri prijevozu ili otpremi robe obavješćuje drugog poreznog obveznika da se njegova roba prenosi ili će biti prenesena ako se prijenos ne obavlja na izričit zahtjev tog drugog poreznog obveznika.” ;			
--	--	--	--

12.u članku 262. stavak 1. mijenja se kako slijedi: „1. Svaki porezni obveznik koji je identificiran za potrebe PDV-a podnosi zbirnu prijavu u kojoj se navode: (a)stjecatelji identificirani za potrebe PDV-a kojima je taj porezni obveznik identificiran za potrebe PDV-a isporučio robu u skladu s uvjetima određenima u članku 138. stavku 1. i članku 138. stavku 2. točki (c), osim ako se koristi posebna odredba predviđena u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5.; (b)osobe identificirane za potrebe PDV-a kojima je taj porezni obveznik identificiran za potrebe PDV-a isporučio robu koja je tom poreznom obvezniku isporučena putem stjecanja robe unutar Zajednice iz članka 42. (c)porezni obveznici i pravne osobe koje nisu porezni obveznici, ali identificirane su za potrebe PDV-a, kojima je taj porezni obveznik identificiran za potrebe PDV-a isporučio robu ili usluge, osim robe ili usluga koji su izuzeti od PDV-a u državi članici u kojoj je ta transakcija oporeziva, za koje kupac ima obvezu platiti PDV na temelju članka 194. ako je kupac identificiran za potrebe PDV-a odnosno na temelju članka 196.” ;			
---	--	--	--

13.u članku 288. stavku 1. točka (c) zamjenjuje se sljedećim: „(c)vrijednosti transakcija koje se izuzimaju na temelju članaka 136.a, 136.b, članaka od 146. do 149. i članaka 151., 152. i 153.;” ; 14.u članku 306. dodaje se sljedeći stavak: „3. Posebna odredba iz stavka 1. ovog članka ne primjenjuje se na isporuke obavljene na temelju članka 28.a.” ; 15.u glavi XII. poglavlju 6. naslov se zamjenjuje sljedećim: „POGLAVLJE 6. Posebne odredbe za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu, obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu odnosno prijenose vlastite robe ” ; 16.članak 365. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 365. U prijavi PDV-a navodi se pojedinačni identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe i, za svaku državu			
--	--	--	--

članicu potrošnje u kojoj je potrebno platiti PDV, ukupna vrijednost bez PDV-a za isporučene usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom za koje je tijekom poreznog razdoblja nastao oporezivi događaj i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi PDV-a se, prema potrebi, također iskazuju primjenjive stope PDV-a i ukupni PDV koji je potrebno platiti. Ako su do datuma na koji je potrebno podnijeti prijavu u skladu s člankom 364. potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a, te se izmjene uključuju u tu prijavu PDV-a. Ako su nakon datuma na koji je bilo potrebno podnijeti prijavu u skladu s člankom 364. potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a za prethodno porezno razdoblje, te se izmjene uključuju u prijavu PDV-a za neko sljedeće porezno razdoblje u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno podnijeti prvotnu prijavu PDV-a u skladu s tim člankom. U toj sljedećoj prijavi PDV-a navode se relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne izmjene.” ; 17.u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 3. naslov se zamjenjuje sljedećim:			
--	--	--	--

„ODJELJAK 3. POSEBNA ODREDBA ZA PRODAJU ROBE NA DALJINU UNUTAR ZAJEDNICE, ZA ODREĐENE ISPORUKE ROBE UNUTAR DRŽAVE ČLANICE KOJE OBAVLJA POREZNI OBVEZNIK I ZA ODREĐENE USLUGE KOJE ISPORUČUJU POREZNI OBVEZNICI S POSLOVNIM NASTANOM UNUTAR ZAJEDNICE, ALI NE U DRŽAVI ČLANICI POTROŠNJE” ; 18.članak 369.a mijenja se kako slijedi: (a)točka 2. mijenja se kako slijedi: i.treći podstavak zamjenjuje se sljedećim: „Ako porezni obveznik nema sjedište poslovanja ni stalni poslovni nastan u Zajednici, država članica identifikacije država je članica u kojoj počinje otprema ili prijevoz robe. U slučaju isporuke robe bez njezine otpreme ili prijevoza odnosno uz otpremu ili prijevoz isporučene robe koji počinje i završava u istoj državi članici ili u skladu s člankom 37. ili člankom 39., država članica identifikacije država je članica u kojoj se odvija isporuka. Ako postoji više od			
--	--	--	--

jedne države članice u kojoj počinje otprema ili prijevoz robe odnosno u kojoj se odvija isporuka, porezni obveznik navodi koja je od tih država članica država članica identifikacije. Ta odluka obvezujuća je za poreznog obveznika u predmetnoj kalendarskoj godini i dvije kalendarske godine koje slijede;” ; ii.dodaje se sljedeći podstavak: „Neovisno o prvom, drugom i trećem podstavku ove točke, država članica identifikacije za ovu posebnu odredbu jednaka je kao za posebnu odredbu utvrđenu u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5. ako je porezni obveznik registriran za tu posebnu odredbu.” ; (b)točka 3. mijenja se kako slijedi: i.podtočka (c) zamjenjuje se sljedećim: „(c)u slučaju isporuke robe u državi članici bez njezine otpreme ili prijevoza odnosno uz otpremu ili prijevoz isporučene robe koji počinje i završava u istoj državi članici, ako se ta roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar			
---	--	--	--

Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a na temelju članka 3. stavka 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik, ta država članica;” ; ii.dodaje se sljedeća točka: „(d)u slučaju isporuke robe u skladu s člancima 36., 37. i 39., ako se ta roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a na temelju članka 3. stavka 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik, država članica u kojoj se smatra da je došlo do isporuke.” ; 19.članak 369.b zamjenjuje se sljedećim: „Članak 369.b Države članice dopuštaju sljedećim poreznim obveznicima, osim onih koji isključivo obavljaju izuzete isporuke robe i usluga za koje nije omogućeno pravo na odbitak, da se koriste ovom posebnom odredbom:			
---	--	--	--

(a) poreznom obvezniku koji prodaje robu na daljinu unutar Zajednice; (b) poreznom obvezniku koji omogućuje isporuku robe u skladu s člankom 14.a stavkom 2. bez otpreme ili prijevoza odnosno uz otpremu ili prijevoz koji počinje i završava u istoj državi članici; (c) poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje i koji isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik; (d) poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici u kojoj roba podliježe plaćanju PDV-a i koji isporučuje robu u skladu s člancima 36., 37. i 39. poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a na temelju članka 3. stavka 1, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik; (e) poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici u kojoj roba podliježe plaćanju PDV-a i koji isporučuje robu bez otpreme ili prijevoza odnosno uz otpremu ili prijevoz koji počinje i završava u istoj državi članici poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a na temelju članka 3. stavka 1., ili bilo			
--	--	--	--

kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik; (f)poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici u koju je roba prenesena na temelju posebne odredbe utvrđene u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5., ako ta roba podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 16., 18. ili 26. ili ako je potreban ispravak odbitka u skladu s glavom X. poglavljem 5. Ova posebna odredba primjenjuje se na sve isporuke dotičnog poreznog obveznika u Zajednici koje ispunjavaju uvjete.” ; 20.članak 369.g zamjenjuje se sljedećim: „Članak 369.g 1. U prijavi PDV-a navodi se identifikacijski broj za PDV iz članka 369.d i, za svaku državu članicu potrošnje, ukupna vrijednost bez PDV-a te, prema potrebi, primjenjive stope PDV-a, ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama i ukupni PDV koji je potrebno platiti za sljedeće isporuke obuhvaćene ovom posebnom odredbom za koje je tijekom poreznog razdoblja nastao oporezivi događaj:			
---	--	--	--

(a) prodaju robe na daljinu unutar Zajednice; (b) isporuke usluga; (c) isporuke robe u skladu s člancima 36., 37. i 39., ako se ta roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a na temelju članka 3. stavka 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik; (d) isporuke robe, među ostalim od strane poreznog obveznika koji omogućuje te isporuke u skladu s člankom 14.a stavkom 2., bez otpreme ili prijevoza odnosno uz otpremu ili prijevoz koji počinje i završava u istoj državi članici, ako se ta roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a na temelju članka 3. stavka 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik; (e) isporuke robe i usluga u skladu s člancima 16., 18. i 26., nakon prijenosa vlastite robe na temelju posebne odredbe utvrđene u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5. U prijavi PDV-a navode se i izmjene koje se odnose na prethodna porezna razdoblja kako je predviđeno u stavku 5. drugom podstavku.			
--	--	--	--

2. Ako se roba isporučuje bez otpreme ili prijevoza odnosno ako se otprema ili prevozi u države članice koje nisu država članica identifikacije ili iz tih država, prijava PDV-a uključuje i ukupnu vrijednost bez PDV-a te, prema potrebi, primjenjive stope PDV-a, ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama i ukupni PDV koji je potrebno platiti za sljedeće isporuke obuhvaćene ovom posebnom odredbom za svaku državu članicu u kojoj se ta roba isporučuje bez otpreme ili prijevoza ili u koju ili iz koje se ta roba otprema ili prevozi: (a) prodaju robe na daljinu unutar Zajednice; (b) isporuke robe, među ostalim od strane poreznog obveznika koji omogućuje te isporuke u skladu s člankom 14.a stavkom 2., bez otpreme ili prijevoza ili uz otpremu ili prijevoz koji počinje i završava u istoj državi članici, ako se ta roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a na temelju članka 3. stavka 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik; (c) isporuke robe u skladu s člancima 36., 37. i 39., ako se ta roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi			
--	--	--	--

koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a na temelju članka 3. stavka 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik; (d) isporuke robe i usluga u skladu s člancima 16., 18. i 26., nakon prijenosa vlastite robe na temelju posebne odredbe utvrđene u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5. U odnosu na isporuke robe iz ovog stavka prijava PDV-a uključuje i pojedinačni identifikacijski broj za PDV ili porezni referentni broj koji dodjeljuje svaka država članica u kojoj se ta roba isporučuje bez otpreme ili prijevoza ili u koju ili iz koje se ta roba otprema ili prevozi, ako je dostupan. Prijava PDV-a uključuje informacije iz ovog stavka raščlanjene prema državi članici potrošnje. 3. Ako porezni obveznik koji isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana, osim onog u državi članici identifikacije, iz kojih se usluge isporučuju, prijava PDV-a uključuje i ukupnu vrijednost bez PDV-a te, prema potrebi, primjenjive stope PDV-a, ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama i ukupni PDV koji je potrebno platiti za takve isporuke za svaku			
---	--	--	--

državu članicu u kojoj taj porezni obveznik ima poslovni nastan, zajedno s pojedinačnim identifikacijskim brojem za PDV ili referentnim poreznim brojem tog poslovnog nastana, raščlanjeno prema državi članici potrošnje. 4. Ako je za robu koja je prenesena u skladu s posebnom odredbom predviđenom u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5. potreban ispravak odbitka, prijava PDV-a uključuje relevantne čimbenike koji su doveli do ispravka i PDV koji je potrebno platiti te, za kapitalna dobra, datum početka razdoblja ispravka koje počinje nakon prijenosa. 5. Ako su do datuma na koji je potrebno podnijeti prijavu PDV-a u skladu s člankom 369.f potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a, takve se izmjene uključuju u tu prijavu PDV-a. Ako su nakon datuma na koji je bilo potrebno podnijeti prijavu PDV-a u skladu s člankom 369.f potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a za prethodno porezno razdoblje, takve se izmjene uključuju u prijavu PDV-a za neko sljedeće porezno razdoblje u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno podnijeti prvotnu prijavu PDV-a u skladu s tim člankom. U toj sljedećoj prijavi PDV-a navode se relevantna država			
---	--	--	--

članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne izmjene. 6. Za potrebe ovog članka prijava PDV-a ne uključuje izuzete isporuke robe ili usluga za koje nije omogućeno pravo na odbitak.” ; 21.članak 369.p mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 1. dodaje se sljedeća točka: „(e)status poreznog obveznika za kojeg se smatra da je primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 1.” ; (b)u stavku 3. dodaje se sljedeća točka: „(f)status poreznog obveznika za kojeg se smatra da je primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 1.” ; 22.članak 369.t zamjenjuje se sljedećim: „Članak 369.t 1. U prijavi PDV-a navodi se identifikacijski broj za PDV iz članka 369.q i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost bez PDV-a			
--	--	--	--

prodaje na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja za koju je nastala obveza plaćanja PDV-a tijekom poreznog razdoblja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi PDV-a se, prema potrebi, također iskazuju primjenjive stope PDV-a i ukupni PDV koji je potrebno platiti. 2. Ako su do datuma na koji je potrebno podnijeti prijavu PDV-a u skladu s člankom 369.s potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a, takve se izmjene uključuju u tu prijavu PDV-a. Ako su nakon datuma na koji je bilo potrebno podnijeti prijavu u skladu s člankom 369.s potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a za prethodno porezno razdoblje, takve se izmjene uključuju u prijavu PDV-a za neko sljedeće porezno razdoblje u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno podnijeti prvotnu prijavu PDV-a u skladu s tim člankom. U toj sljedećoj prijavi PDV-a navode se relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne izmjene.” ; 23.u glavi XII. poglavlju 6. dodaje se sljedeći odjeljak:			
--	--	--	--

„ODJELJAK 5. POSEBNA ODREDBA ZA PRIJENOSE VLASTITE ROBE Članak 369.xa 1. Za potrebe ovog odjeljka i ne dovodeći u pitanje druge odredbe Zajednice, primjenjuju se sljedeće definicije: (a),prijenos vlastite robe' znači prijenos robe u drugu državu članicu u skladu s člankom 17. stavkom 1. i ne uključuje prijenose robe u odnosu na koju u toj državi članici ne postoji puno pravo na odbitak; (b),država članica identifikacije' znači država članica na čijem državnom području porezni obveznik ima sjedište poslovanja ili, ako porezni obveznik nema sjedište poslovanja u Zajednici, država članica u kojoj porezni obveznik ima stalni poslovni nastan. 2. Za potrebe stavka 1. točke (b), ako porezni obveznik nema sjedište poslovanja u Zajednici, ali u njoj ima više od jednog stalnog poslovnog nastana, država članica identifikacije država je članica sa stalnim poslovnim nastanom u kojoj taj porezni obveznik navede da će se koristiti ovom posebnom odredbom. Ta odluka obvezujuća je za poreznog obveznika			
--	--	--	--

u predmetnoj kalendarskoj godini i dvije kalendarske godine koje slijede. Ako porezni obveznik nema sjedište poslovanja ni stalni poslovni nastan u Zajednici, država članica identifikacije država je članica u kojoj počinje otprema ili prijevoz robe. Ako postoji više od jedne države članice u kojoj počinje otprema ili prijevoz robe, porezni obveznik navodi koja je od tih država članica država članica identifikacije. Ta odluka obvezujuća je za poreznog obveznika u predmetnoj kalendarskoj godini i dvije kalendarske godine koje slijede. 3. Neovisno o stavku 1. točki (b) i stavku 2. ovog članka, država članica identifikacije za ovu posebnu odredbu jednaka je kao za posebnu odredbu utvrđenu u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 3. ako je porezni obveznik registriran za tu posebnu odredbu. Članak 369.xb Države članice dopuštaju svim poreznim obveznicima koji prenose vlastitu robu da se koriste ovom posebnom odredbom. Ova posebna odredba primjenjuje se na sve prijenose vlastite robe koje obavlja porezni obveznik registriran za ovu posebnu odredbu.			
--	--	--	--

Članak 369.xc Porezni obveznik obavješćuje državu članicu identifikacije kad započne sa svojim oporezivim djelatnostima obuhvaćenima ovom posebnom odredbom i kad prestane s njima odnosno kad izmijeni te djelatnosti na takav način da više ne ispunjava uvjete potrebne za korištenje ovom posebnom odredbom. Taj porezni obveznik te informacije priopćuje elektroničkim putem. Članak 369.xd Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom za oporezive transakcije koje obavlja u okviru ove posebne odredbe identificira se za potrebe PDV-a samo u državi članici identifikacije. U tu svrhu država članica identifikacije upotrebljava pojedinačni identifikacijski broj za PDV koji je već dodijeljen poreznom obvezniku u vezi s njegovim obvezama u okviru unutarnjeg sustava. Članak 369.xe Država članica identifikacije isključuje poreznog obveznika iz ove posebne odredbe u bilo kojem od sljedećih slučajeva: (a) ako taj porezni obveznik obavijesti državu članicu identifikacije da više ne			
--	--	--	--

obavlja prijenose vlastite robe obuhvaćene ovom posebnom odredbom; (b) ako se na drugi način može pretpostaviti da su oporezive djelatnosti tog poreznog obveznika obuhvaćene ovom posebnom odredbom prestale; (c) ako taj porezni obveznik više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu ove posebne odredbe; (d) ako se taj porezni obveznik kontinuirano ne pridržava pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu. Članak 369.xf Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom državi članici identifikacije elektroničkim putem podnosi prijavu PDV-a za svaki mjesec, neovisno o tome jesu li izvršeni prijenosi robe obuhvaćeni ovom posebnom odredbom. Prijava PDV-a podnosi se do kraja mjeseca koji slijedi nakon završetka poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom PDV-a. Članak 369.xg 1. U prijavi PDV-a navodi se osobni identifikacijski broj za PDV iz članka 369.xd i, za svaku državu članicu u koju se roba otprema ili prenosi, ukupna vrijednost bez PDV-a za prijenose obuhvaćene ovom posebnom odredbom za			
--	--	--	--

koje je tijekom poreznog razdoblja nastao oporezivi događaj. Prijava PDV-a uključuje i izmjene, kako je predviđeno u stavku 3. 2. Ako se roba otprema ili prevozi iz države članice koja nije država članica identifikacije, prijava PDV-a uključuje ukupnu vrijednost bez PDV-a za prijenose obuhvaćene ovom posebnom odredbom, za svaku državu članicu iz koje se ta roba otprema ili prevozi. Prijava PDV-a uključuje i pojedinačni identifikacijski broj za PDV ili referentni porezni broj koji dodjeljuje svaka država članica iz koje se roba iz prvog podstavka otprema ili prevozi, ako je dostupan. Prijava PDV-a uključuje informacije iz ovog stavka raščlanjene prema državi članici u koju se roba otprema ili prevozi. 3. Ako su do datuma na koji je potrebno podnijeti prijavu u skladu s člankom 369.xf potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a, te se izmjene uključuju u tu prijavu PDV-a. Ako su nakon datuma na koji je bilo potrebno podnijeti prijavu u skladu s člankom 369.xf potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a za prethodno porezno razdoblje, takve se izmjene uključuju u prijavu PDV-a za neko			
--	--	--	--

sljedeće porezno razdoblje u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno podnijeti prvotnu prijavu PDV-a u skladu s tim člankom. U toj sljedećoj prijavi PDV-a navode se relevantna država članica u koju i iz koje se roba otprema ili prevozi, porezno razdoblje i oporezivi iznos za koji su potrebne izmjene. Članak 369.xh 1. U prijavi PDV-a iznosi se iskazuju u eurima. Države članice koje nisu uvele euro mogu zahtijevati da se iznosi u prijavi PDV-a iskazuju u njihovim nacionalnim valutama. Ako su se za isporuke koristile druge valute, porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom za potrebe ispunjavanja prijave PDV-a upotrebljava devizni tečaj koji se primjenjivao na posljednji datum poreznog razdoblja. 2. Konverzija se obavlja primjenom deviznog tečaja koji je Europska središnja banka objavila za taj dan ili, ako na taj dan nema objave, na sljedeći dan objave. Članak 369.xi			
---	--	--	--

Za potrebe ove posebne odredbe izuzima se stjecanje robe unutar Zajednice u državi članici u koju se roba otprema ili prevozi. Neovisno o članku 214. stavku 1., stjecanjem robe unutar Zajednice iz prvog stavka ovog članka ne nastaje obveza registracije u skladu s člankom 214. stavkom 1. Za potrebe članaka 16., 18. i 26., članaka od 185. do 189. i članka 192., izuzeće iz prvog stavka ovog članka smatra se ostvarivanjem punog prava na odbitak PDV-a koji bi bilo potrebno platiti kad se to izuzeće ne bi primjenjivalo. Članak 369.xj Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može za svoje oporezive djelatnosti obuhvaćene ovom posebnom odredbom u prijavi PDV-a za ovu posebnu odredbu prijaviti odbitak PDV-a na temelju članka 168. u državi članici u koju ili iz koje se roba otprema ili prevozi. Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ te članku 2. točki 1., članku 3. i članku 8. stavku 1. točki (e) Direktive 2008/9/EZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s navedenim direktivama. Članak 2. stavak 2. i članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne			
---	--	--	--

primjenjuju se na povrate koji se odnose na robu ili usluge upotrijebljene za prijenose vlastite robe obuhvaćene ovom posebnom odredbom. Ako se porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom mora registrirati u državi članici za djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovom posebnom odredbom, u prijavi PDV-a koja se podnosi u skladu s člankom 250. on odbija PDV nastao u toj državi članici za robu ili usluge koje su mu isporučene u toj državi članici. Članak 369.xk 1. Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom vodi evidenciju prijenosa vlastite robe obuhvaćenih ovom posebnom odredbom. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima država članica iz kojih i u koje se roba otprema ili prevozi omogućilo da provjere ispravnost prijave PDV-a. 2. Evidencija iz stavka 1. na zahtjev se elektroničkim putem stavlja na raspolaganje državi članici iz koje i u koju se roba otprema ili prevozi te državi članici identifikacije. Ta se evidencija čuva 10 godina počevši od 31. prosinca godine u kojoj je obavljen prijenos vlastite robe.”.			
--	--	--	--

Članak 4. Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. srpnja 2029. Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi: 1. u članku 243. stavak 3. briše se; 2. u članku 262. stavak 2. briše se.		Nije potrebno preuzimanje	Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. srpnja 2029. preuzet će se kasnije Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost, a najkasnije do primjene izmijenjenih odredbi direktive.
Članak 5. Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. srpnja 2030. Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi: 1. u članku 42. točka (b) zamjenjuje se sljedećim: „(b) osoba koja stječe robu ispunila je obveze utvrđene u članku 262. stavku 1. točki (c) u vezi s isporukom za koju porez dužan platiti kupac u skladu s člankom 197.” ; 2. u članku 138. stavak 1.a zamjenjuje se sljedećim: „1.a Izuzeće iz stavka 1. ovog članka ne primjenjuje se ako dobavljač nije ispunio obvezu iz članaka 262. i 263. koja se odnosi na dostavljanje podataka o transakcijama		Nije potrebno preuzimanje	Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. srpnja 2030. preuzet će se kasnije Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost, a najkasnije do primjene izmijenjenih odredbi direktive.

unutar Zajednice ili ako preneseni podaci ne sadržavaju točne informacije o isporuci propisane člankom 264., osim ako dobavljač može valjano obrazložiti eventualne nedostatke na način prihvatljiv nadležnim tijelima.” ; 3.u članku 168. dodaje se sljedeći stavak: „Ako transakcija podliježe zahtjevima u pogledu izvješćivanja utvrđenima u članku 271.a stavku 1., države članice mogu, u skladu s uvjetima koje utvrde, predvidjeti da kupac ima pravo na odbitak ili povrat PDV-a koji je potrebno platiti ili koji je plaćen samo ako kupac posjeduje elektronički račun izdan u skladu sa zahtjevima utvrđenima u članku 218. stavku 3.” ; 4.članak 217. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 217. Za potrebe ove Direktive ,elektronički račun’ znači račun koji sadržava informacije koje se zahtijevaju ovom Direktivom i koji je, barem s obzirom na podatke iz članaka 262. i 271.b, izdan, poslan i zaprimljen u strukturiranom elektroničkom formatu koji omogućuje njegovu automatsku i elektroničku obradu.”			
---	--	--	--

; 5.članak 218. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 218. 1. Elektronički računi te dokumenti ili poruke u papirnatom obliku ili u elektroničkim formatima koji nisu elektronički računi moraju ispunjavati utvrđene u ovom poglavlju kako bi bili prihvaćeni kao računi. 2. Za potrebe ove Direktive računi se izdaju u obliku elektroničkih računa. Međutim, za transakcije koje ne podliježu obvezama izvješćivanja utvrđenima u poglavlju 6. države članice kao račune mogu prihvatiti dokumente ili poruke u papirnatom obliku ili u elektroničkim formatima koji nisu elektronički računi. 3. Elektronički računi moraju biti usklađeni s europskom normom o elektroničkom izdavanju računa i popisom njezinih sintaksi na temelju Direktive 2014/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*3). Države članice mogu dopustiti primjenu drugih normi za elektroničke račune koji se odnose na isporuke robe i usluga na njihovu državnom području, osim onih iz članka 262. ove Direktive.			
---	--	--	--

4. Države članice poduzimaju mjere potrebne kako bi osigurale da elektronički računi koje izdaju porezni obveznici: (a)uključuju informacije koje se zahtijevaju ovom Direktivom; i (b)budu u skladu s potrebnim tehničkim normama o elektroničkom izdavanju računa iz stavka 3. 5. Države članice dopuštaju da porezni obveznik koji izdaje račun ili treća strana koja djeluje u ime i za račun tog poreznog obveznika poštuje mjere utvrđene u stavku 4. Države članice također mogu dopustiti upotrebu javnog portala, ako je dostupan. (*3) Direktiva 2014/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o elektroničkom izdavanju računa u javnoj nabavi (SL L 133, 6.5.2014., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/55/oj).”; 6.u članku 222. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim: „Za isporuke robe obavljene u skladu s uvjetima iz članka 138. ili za isporuke robe ili usluga za koje PDV plaća kupac na temelju članaka od 194. do 197. račun se izdaje najkasnije 10 dana od nastanka oporezivog događaja.			
--	--	--	--

U slučaju uplate na račun prije nego što se obave isporuke robe ili usluga za koje PDV plaća kupac na temelju članka od 194. do 197. račun se izdaje najkasnije 10 dana od primitka uplate na račun.” ; 7.članak 223. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 223. Države članice dopuštaju poreznim obveznicima da izdaju zbirne račune koji sadržavaju pojedinosti o više zasebnih isporuka robe ili usluga pod uvjetom da obveza obračuna PDV za isporuke navedene na zbirnom računu nastupi tijekom istog kalendarskog mjeseca. Za isporuke robe ili usluga iz članka 222. zbirni računi izdaju se najkasnije 10 dana od isteka kalendarskog mjeseca na koji se taj zbirni račun odnosi. Države članice mogu isključiti mogućnost izdavanja zbirnih računa u određenim sektorima koji su podložni prijevarama. Države članice obavješćuju Odbor za PDV o isključenjima koja su provele.” ; 8.članak 226. mijenja se kako slijedi: (a)točka 11.a zamjenjuje se sljedećim:			
---	--	--	--

„11.aako je kupac odgovoran za plaćanje PDV-a, navod ‚Prijenos porezne obveze’ te, u slučaju isporuke robe za koju je kupac odgovoran platiti PDV na temelju članka 197., dodatan navod ‚trostrana transakcija’;” ; (b)dodaju se sljedeće točke 16. i 17.: „16.u slučaju korektivnog računa iz članka 219., redni broj koji identificira ispravljeni račun, kako je navedeno u točki 2. ovog stavka; 17.brojevi bankovnog računa ili brojevi virtualnih računa dobavljača ili bilo koja druga identifikacijska oznaka kojom se nedvosmisleno identificiraju računi dobavljača, na koje primatelji računa mogu platiti taj račun.” ; 9.članak 232. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 232. Izdavanje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik elektroničkog računa koji je u skladu s europskom normom o elektroničkom izdavanju računa i popisom njezinih sintaksi na temelju Direktive 2014/55/EU ne podliježe pristanku primatelja. Međutim, države članice mogu pristankom primatelja			
--	--	--	--

uvjetovati račune koji su u skladu s tom normom za transakcije koje ne podliježu obvezama izvješćivanja utvrđenima u poglavlju 6. ove glave ako je ta država članica iskoristila mogućnost utvrđenu u članku 218. stavku 2. ove Direktive. Izdavanje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik elektroničkog računa koji je u skladu s drugom normom ili računa u elektroničkim formatima koji nisu elektronički računi podliježe pristanku primatelja. Međutim, države članice koje su iskoristile mogućnost utvrđenu u članku 218. stavku 3. mogu predvidjeti da elektronički računi koji su u skladu s drugim normama ne podliježu pristanku primatelja s poslovnim nastanom na njihovu državnom području. Države članice koje su iskoristile mogućnost utvrđenu u članku 221. stavku 1. mogu izdavanje elektroničkih računa ili računa u elektroničkim formatima koji nisu elektronički računi uvjetovati pristankom primatelja.” ; 10. u članku 233. stavku 2. uvodni tekst mijenja se kako slijedi: „Osim vrstom poslovnog nadzora opisanog u stavku 1., u nastavku se navode primjeri tehnologija kojima se osigurava			
--	--	--	--

autentičnost podrijetla i cjelovitost sadržaja elektroničkog računa odnosno dokumenata ili poruka u elektroničkim formatima koji nisu elektronički računi.” ; 11.članak 235. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 235. Države članice mogu utvrditi posebne uvjete za elektroničke račune odnosno dokumente ili poruke u elektroničkim formatima koji nisu elektronički računi izdane za robu ili usluge isporučene na njihovu državnom području iz zemlje s kojom ne postoje pravni instrumenti o uzajamnoj pomoći čije je područje primjene slično onome predviđenom u Direktivi 2010/24/EU i Uredbi (EU) br. 904/2010.” ; 12.članak 236. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 236. Ako se istom primatelju pošalju ili stave na raspolaganje skupovi s više elektroničkih računa odnosno dokumenata ili poruka u elektroničkim formatima koji nisu elektronički računi, pojediniosti koje su zajedničke pojedinačnim računima mogu			
--	--	--	--

biti navedene samo jedanput ako su, za svaki račun, dostupne sve informacije.” ; 13.u glavi XI. poglavlju 6. naslov se zamjenjuje sljedećim: „POGLAVLJE 6. Zahtjevi u pogledu digitalnog izvješćivanja „ ; 14.u glavi XI. poglavlju 6. iza naslova tog poglavlja umeće se sljedeći naslov odjeljka: „ODJELJAK 1. ZAHTJEVI U POGLEDU DIGITALNOG IZVJEŠĆIVANJA O PREKOGRANIČNIM ISPORUKAMA ROBE I USLUGA UNUTAR ZAJEDNICE MEĐU POREZNIM OBVEZNICIMA” ; 15.članak 262. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 262. 1. Svaki porezni obveznik koji je identificiran za potrebe PDV-a podnosi podatke iz članka 264. u vezi sa sljedećim transakcijama:			
--	--	--	--

(a) isporukama i prijenosima robe obavljenima u skladu s člankom 138. stavkom 1. i člankom 138. stavkom 2. točkom (c); (b) stjecanjima robe unutar Zajednice obavljenima u skladu s člankom 20. i transakcijama koje se tretiraju kao takve na temelju članka 21. ili članka 22.; (c) isporukama robe i usluga, osim robe ili usluga koji su izuzeti od PDV-a u državi članici u kojoj je transakcija oporeziva, za koje je kupac odgovoran platiti PDV na temelju članka 194. ako je kupac identificiran za potrebe PDV-a odnosno na temelju članka 195., članka 196. ili članka 197.; i (d) stjecanjem robe i usluga, osim robe ili usluga koji su izuzeti od PDV-a u državi članici u kojoj je transakcija oporeziva, za koje je kupac odgovoran platiti PDV na temelju članka 194. ako je kupac identificiran za potrebe PDV-a odnosno na temelju članka 195., članka 196., članka 197. ili članka 204. 2. Podaci iz članka 264. u vezi sa transakcijama navedenima u stavku 1. ovog članka podnose se državi članici koja je poreznom obvezniku izdala identifikacijski broj za PDV kojim se taj poreznih obveznik koristio za transakciju na koju se podaci odnose.			
--	--	--	--

3. Odstupajući od stavka 1. točaka (a) i (b) ovog članka, porezni obveznici registrirani na temelju posebne odredbe utvrđene u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5. ne podnose podatke o prijenosima vlastite robe ni o transakcijama koje se tretiraju kao stjecanja unutar Zajednice na temelju članka 21. ili 22. koje se odnose na istu robu. 4. Države članice mogu predvidjeti da porezni obveznici identificirani za potrebe PDV-a ne podnose podatke iz članka 264. u vezi sa transakcijama navedenima u stavku 1. točkama (b) i (d) ovog članka. Države članice koje iskoriste tu mogućnost o tim mjerama obavješćuju Komisiju, koja ostale države članice obavješćuje o sljedećem: (a) donošenju mjere, prije njezina stupanja na snagu; i (b) datumu od kojeg se ta mjera prestaje primjenjivati, prije tog datuma.” ; 16.članak 263. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 263. 1. Podatke iz članka 264. za svaku pojedinačnu transakciju iz članka 262. stavka 1. točaka (a) i (c) prenose porezni obveznici koji imaju obvezu izdavanja računa koji se odnosi na transakcije iz tih			
--	--	--	--

točaka u trenutku u kojem je račun izdan ili je trebao biti izdan. Ako račun iz prvog podstavka ovog stavka izdaje stjecatelj robe ili primatelj usluga u ime poreznog obveznika koji ima obvezu izdavanja računa, podaci iz članka 264. prenose se za svaku pojedinačnu transakciju iz članka 262. stavka 1. točaka (a) i (c) najkasnije pet dana nakon što je račun izdan ili je trebao biti izdan. 2. Podatke iz članka 264. za svaku pojedinačnu transakciju iz članka 262. stavka 1. točaka (b) i (d) prenose porezni obveznici kojima se mora izdati račun koji se odnosi na transakcije iz tih točaka, i to najkasnije pet dana od zaprimanja računa. Države članice mogu predvidjeti prijenos podataka o tim transakcijama ako osoba kojoj se račun mora izdati nije pravodobno primila taj račun. 3. Za potrebe stavaka 1. i 2., podatke prenosi porezni obveznik ili treća osoba za račun tog poreznog obveznika. Države članice stavljaju na raspolaganje elektronička sredstva za podnošenje tih podataka. Države članice omogućuju prijenos tih podataka koji su u skladu s europskom normom o elektroničkom izdavanju računa			
---	--	--	--

i popisom njezinih sintaksi na temelju Direktive 2014/55/EU. 4. Za potrebe stavaka 1. i 2. ovog članka, zajednička elektronička poruka za dostavljanje podataka utvrđuje se u skladu s postupkom predviđenim u članku 58. stavku 2. Uredbe (EU) br. 904/2010.” ; 17.članak 264. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 264. Sljedeći podaci prenose se u skladu s člankom 263.: (a)za isporuke robe obavljene u skladu s člankom 138. stavkom 1. i isporuke robe i usluga, osim robe ili usluga koji su izuzeti od PDV-a u državi članici u kojoj je transakcija oporeziva, za koje je kupac odgovoran platiti PDV na temelju članaka od 194., do 197., informacije iz članka 226. točaka od 1. do 4. te točaka 6., 7., 8., 11., 16., 17. i 11.a, ako je primjenjivo; (b)za prijenose obavljene u skladu s člankom 138. stavkom 2. točkom (c), informacije iz članka 226. točaka od 1. do 4. te točaka 6., 7., 8. 11. i 16.; (c)za stjecanja robe unutar Zajednice obavljena u skladu s člankom 20. i transakcije koje se tretiraju kao takve na temelju članka 22., informacije iz			
--	--	--	--

članka 226. točaka od 1. do 4. te točaka 6., 7., 8., 9., 10., 11., 16. i 17.; (d)za transakcije koje se tretiraju kao stjecanja robe unutar Zajednice na temelju članka 21., informacije iz članka 226. točaka od 1. do 4. te točaka 6., 7., 8., 9., 10., 11. i 16.; (e)za stjecanja robe i usluga, osim robe ili usluga koji su izuzeti od PDV-a u državi članici u kojoj je transakcija oporeziva, za koje je kupac odgovoran platiti PDV na temelju članaka 194., 195., 196., 197. ili 204., informacije iz članka 226. točaka od 1. do 4. te točaka 6., 7., 8., 9., 10., 16., 17. i 15., ako je primjenjivo.” ; 18. članci od 265. do 271. brišu se; 19.u glavi XI. poglavlju 6. dodaje se sljedeći odjeljak: „ODJELJAK 2. ZAHTJEVI U POGLEDU DIGITALNOG IZVJEŠĆIVANJA O SAMOISPORUKAMA I ISPORUKAMA ROBE I USLUGA IZVRŠENIMA MEĐU POREZNIM OBVEZNICIMA NA DRŽAVNOM PODRUČJU JEDNE DRŽAVE ČLANICE Članak 271.a 1. Države članice mogu zahtijevati da porezni obveznici koji imaju poslovni nastan ili su identificirani za potrebe PDV-			
---	--	--	--

a na njihovu državnom području poreznim tijelima elektroničkim putem šalju podatke o isporukama robe i usluga, osim onih iz članka 262., koje su na njihovu državnom području izvršene njima samima ili drugim poreznim obveznicima. 2. Države članice mogu zahtijevati da porezni obveznici koji imaju poslovni nastan ili su identificirani za potrebe PDV-a na njihovu državnom području poreznim tijelima elektroničkim putem šalju podatke o isporukama robe i usluga, osim onih iz članka 262., koje su na njihovu državnom području izvršili sami sebi ili koje su njima izvršili drugi porezni obveznici. Članak 271.b 1. Ako država članica zahtijeva slanje podataka na temelju članka 271.a stavka 1., porezni obveznik koji ima obvezu izdavanja računa, ili treća osoba u ime tog poreznog obveznika, prenosi takve podatke o svakoj pojedinačnoj transakciji u trenutku u kojem je račun izdan ili je trebao biti izdan. Ako račun izdaje stjecatelj robe ili primatelj usluga u ime poreznog obveznika koji ima obvezu izdavanja računa, podaci iz članka 271.a stavka 1. prenose se za svaku pojedinačnu transakciju najkasnije			
--	--	--	--

pet dana nakon što je račun izdan ili je trebao biti izdan. 2. Ako država članica zahtijeva slanje podataka na temelju članka 271.a stavka 2., porezni obveznik kojem je izdan račun, ili treća osoba u ime tog poreznog obveznika, prenosi takve podatke o svakoj pojedinačnoj transakciji najkasnije pet dana od primitka računa. Države članice mogu predvidjeti prijenos podataka o tim transakcijama ako osoba kojoj se račun mora izdati nije pravodobno primila taj račun. 3. Države članice omogućuju prijenos podataka iz elektroničkih računa koji su u skladu s europskom normom o elektroničkom izdavanju računa i popisom njezinih sintaksi na temelju Direktive 2014/55/EU. Države članice mogu omogućiti prijenos podataka iz elektroničkih računa koji upotrebljavaju formate podataka koji nisu europska norma o elektroničkom izdavanju računa i popisa njezinih sintaksi na temelju Direktive 2014/55/EU pod uvjetom da se tim drugim formatima podataka osigurava interoperabilnost s tom normom. 4. Države članice koje zahtijevaju prijenos podataka na temelju članka 271.a mogu ograničiti područje primjene te obveze na određene kategorije poreznih			
---	--	--	--

obveznika ili određene vrste transakcija. Utvrđuju i podatke koje je potrebno prenijeti. Članak 271.c Komisija do 31. ožujka 2033., na temelju informacija koje su dostavile države članice, podnosi Vijeću izvješće o međuevaluaciji funkcioniranja elektroničkog izdavanja računa iz poglavlja 3. te zahtjevâ u pogledu digitalnog izvješćivanja unutar Zajednice i domaćih zahtjeva u pogledu digitalnog izvješćivanja utvrđenih u ovom poglavlju. U tom izvješću Komisija: (a) ocjenjuje učinke mjera na djelotvornost naplate PDV-a i na smanjenje jaza PDV-a, na broj kontrola koje je provela porezna uprava te na smanjenje administrativnog opterećenja i na uštede troškova za porezne obveznike; (b) ocjenjuje učinke mogućnosti ponuđene državama članicama u članku 262. stavku 4. na prijave povezane s PDV-om u drugim državama članicama i na funkcioniranje središnjeg VIES-a; (c) ocjenjuje tehničke probleme proizišle iz provedbe mjera, kao što su greške, kašnjenja i propusti povezani s prijenosom računa i podataka; (d) analizira mjere i usluge koje su države članice uspostavile i stavile na raspolaganje poreznim obveznicima			
---	--	--	--

kako bi se smanjilo njihovo administrativno opterećenje; (e) analizira moguća nova tehnološka dostignuća u području elektroničkog izdavanja računa i digitalnog izvješćivanja; (f) u skladu s time ocjenjuje potrebu za dodatnim mjerama i, ako ga smatra potrebnim, iznosi odgovarajući zakonodavni prijedlog takvih mjera.” ; 20.članak 273. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 273. Države članice mogu uvesti druge obveze koje smatraju potrebnima za osiguravanje pravilne naplate PDV-a i sprečavanje utaje, pod uvjetom da se pritom domaće transakcije i transakcije koje porezni obveznici obavljaju između država članica tretiraju jednako te da te obveze pri trgovanju između država članica ne dovedu do formalnosti povezanih s prelaskom granica. Mogućnost iz prvog stavka ovog članka ne može se upotrijebiti za uvođenje dodatnih obveza povezanih s izdavanjem računa povrh onih utvrđenih u poglavlju 3., kao ni za primjenu novih dodatnih općih obveza izvješćivanja na temelju transakcija za isporuke ili stjecanja robe i usluga između poreznih obveznika identificiranih za potrebe PDV-a unutar Uniji povrh onih			
--	--	--	--

utvrđenih u poglavlju 6. Neovisno o tome, države članice mogu zahtijevati od poreznih obveznika da pohranjuju podatke o svojim transakcijama za potrebe izvješćivanja o podacima potrebnima za pripremu prijave PDV-a i njezino podnošenje ili za potrebe revizije. Države članice koje su 1. siječnja 2024. imale opću obvezu izvješćivanja na temelju transakcija za isporuke robe i usluga osim onih iz članka 262. mogu zadržati te obveze izvješćivanja dok ne uvedu sustav digitalnog izvješćivanja u stvarnom vremenu o isporukama robe i usluga koji je u skladu sa zahtjevima utvrđenima u poglavlju 6. odjeljku 2. Države članice koje su 1. siječnja 2024. imale opću obvezu izvješćivanja na temelju transakcija za stjecanja robe i usluga osim onih iz članka 262. mogu zadržati te obveze izvješćivanja dok ne uvedu sustav digitalnog izvješćivanja u stvarnom vremenu o stjecanjima robe i usluga koji je u skladu sa zahtjevima utvrđenima u poglavlju 6. odjeljku 2. Države članice mogu zadržati zahtjev da porezni obveznici pohranjuju podatke o svojim transakcijama za potrebe izvješćivanja o podacima potrebnima za pripremu prijave PDV-a i njezino podnošenje ili za potrebe revizije.			
---	--	--	--

Države članice mogu uvesti obveze izvješćivanja za transakcije koje nisu one obuhvaćene obvezama izvješćivanja utvrđenima u poglavlju 6.”.			
Članak 6. Prenošenje 1. Države članice mogu primjenjivati zakone i druge propise u pogledu članka 1. točaka 2. i 3. od 14. travnja 2025. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. 2. Države članice do 31. prosinca 2026. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 2. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. Primjenjuju te mjere od 1. siječnja 2027. 3. Države članice do 30. lipnja 2028. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 3. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. Primjenjuju te mjere od 1. srpnja 2028. Odstupajući od drugog podstavka ovog stavka, države članice primjenjuju mjere koje su potrebne radi usklađivanja s člankom 3.	Točka 2. Direkrive Članak 1. U Zakonu o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14., 115/16., 106/18., 121/19., 138/20., 39/22., 113/22., 33/23., 114/23., 35/24., 152/24., 52/25., 151/25., 32/26. i 48/26.), u članku 2. stavku 1. podstavku 15., briše se točka na kraju rečenice i dodaje podstavak 16. koji glasi: „- Direktiva Vijeća (EU) 2025/516 od 11. ožujka 2025. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba (SL L 516, 25.3.2025.).“.	U potpunosti preuzeto	

točkom 1. najranije od 1. srpnja 2028., a najkasnije od 1. siječnja 2030. 4. Države članice do 30. lipnja 2029. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 4. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. Primjenjuju te mjere od 1. srpnja 2029. 5. Države članice do 30. lipnja 2030. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 5. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. Primjenjuju te mjere od 1. srpnja 2030. Odstupajući od drugog podstavka ovog stavka, države članice koje 1. siječnja 2024. imaju domaću obvezu digitalnog izvješćivanja u stvarnom vremenu na temelju transakcija ili kojima je na temelju članka 395. prije 1. siječnja 2024. izdano odobrenje kojim im je omogućena uspostava takve obveze, ili, ako takvo odobrenje nije bilo potrebno, koje su prije 1. siječnja 2024. donijele nacionalno zakonodavstvo kojim se predviđa uvođenje takve domaće obveze digitalnog izvješćivanja u stvarnom vremenu na temelju transakcija, primjenjuju mjere u pogledu članka 5. točke 5. u vezi s člankom 218. i mjere u pogledu članka 5. točke 19. u vezi s člancima 271.a i 271.b do 1. siječnja 2035. kad su posrijedi domaće elektroničko izdavanje računa i izvješćivanje. Ako se	Članak 13. Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. siječnja 2027.		
---	--	--	--

u izvješće o međuevaluaciji iz članka 271.c otkriju nedostaci, Komisija procjenjuje potrebu za daljnjim mjerama i, prema potrebi, podnosi odgovarajući prijedlog s ciljem odgode tog roka dok se navedeni nedostaci ne uklone. 6. Kada države članice donose mjere iz stavaka od 1. do 5., one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice. 7. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.			
Članak 7. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Odredba se odnosi na stupanje na snagu Direktive
Članak 8. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama.		Nije potrebno preuzimanje	Odredba se odnosi na adresate, odnosno države članice u cjelini.

